

HALKIN KURTULUŞU yolunda

29 Mayıs 1978

GENÇLİK

31
350 kuruş

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

herkese yükseköğrenim hakkı

ÜNİVERSİTELER ARASI SEÇME SINAVLARI KALDIRILMALIDIR

Herkese Parasız Eğitim

ULUSAL DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN İLERİ

KAHROLSUN FAŞİST-FEODAL EĞİTİM DÜZENİ

YDGF'nin «faşist feodal eğitimi protesto kampanyası»na katılalım

Faşist diktatörlüğün gençlik örgütlerine yönelik saldırıları artıyor

Faşist diktatörlük gençliğin mücadelesini engellemenin, örgütlülüğünü bozmanın hayaliyle, her geçen gün yeni gençlik örgütlerine saldırmakta, faaliyetlerini engellemekte, üyelerini işkence altına almakta ve sudan gerekçelerle kapatmaktadır. Gençlik örgütlerinin mücadelede güçlü çıkışlar yapması faşist diktatörlüğü alabildiğine telaşlandırdı ve saldırılar yoğunlaştı.

Bugün faşist diktatörlüğün kitlelerin mücadelesini bastırma ve örgütlülüğünü bozma politikasını CHP hükümeti sürdürmektedir. Özellikle CHP hükümetinin, MİT, Kontr-gerilla, MHP, Ülkü Ocakları vb. karşı-devrimci cinayet şebekelerinin halkın can güvenliğine yönelik faaliyetleri sürerken devrimcilere, gençlik örgütlerine ve çeşitli demokratik kuruluşlara saldırması onun hangi politikayı sürdürdüğünü açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bugün gençliğin ülke çapında hızla yayılan örgütlenmesini engellemek elbetteki faşist diktatörlüğün gönlünde yatmaktadır. Elbetteki faşist diktatörlüğün politikasını sürdüren CHP hükümetinin de gönlünde bunu engellemek yatmaktadır. Ama onlar her gönlünde yatanı yapamayacaklardır. Çünkü geniş gençlik kitleleri, proleter devrimcilerin önderliğinde mücadelelerini yükseltmeye, örgütlerini yaşatmaya kararlıdırlar. Bu mücadeleci kararlılık, onların saldırılarını geri tepecek, hayallerini mutlaka kursaklarında bırakacaktır.

Hiç bir baskı, tehdit ve saldırı gençliğin gelişen örgütlü mücadelesini engelleyemez. Gençlik kitleleri tüm mücadele yöntemlerini kullanarak, mücadeleleriyle örgütlerini açtıracaklardır.

Kapatılan tüm gençlik örgütleri derhal açılmalıdır

Faşist diktatörlük, keyfi olarak kapattığı İstanbul, Konya, Afyon, Uşak, Kars, Denizli, Çorum, Pazarcık YDGD'leri hâlâ açtırmadığı gibi bunlara yenilerini eklemiştir. Son olarak Çorlu, Dörtyol, Erzin, Payas ve Buca YDGD'leri kapatan faşist diktatörlüğün gençlik örgütlerine saldırılarını püskürtmek güncel görevimizdir.

ÇORLU YDGD faşist diktatörlüğün resmi güçleri, Çorlu YDGD'yi basarak 18 yaşından küçükleri karakola götürünce, devrimciler, karakola giderek arkadaşlarını geri aldılar. Bundan sonra da faşist diktatörlük ÇYDGD'yi "amaç dışı faaliyet ve 18 yaşından küçüklerin bulunduğu" gerekçesiyle(!) 1,5 ay kapattı.

DÖRTYOL YDGD: Halk gençliğinin mücadelesinin güçlü bir şekilde yükseldiği Erzin, Payas ve Dörtyol bölgesinde, faşist diktatörlük, Erzin ve Payas YDGD'lerinden sonra, Dörtyol YDGD'yi de "amaçları dışı faaliyet ve 18 yaşından küçüklerin bulunduğu" sudan bahanesiyle 15 gün kapattı. Bunun karşısında halk gençliğinin bu kapatmaya karşı tepkisini önleyebilmek için de Ülkü Ocakları şubesinin bir odasını kapatmışlardır.

BUCA YDGD: Buca YDGD, "18 yaşından küçükleri bulundurmak" gerekçesiyle(!) faşist diktatörlük tarafından 1 ay kapatıldı.

AFYON-TÖB-DER, AFYON HALKEVİ VE ÇAY GENÇLİK DERNEĞİ AF. YDGD'NİN KAPATILMASINI PROTESTO ETTİ

CHP hükümetinin atadığı vali Afyon YDGD'yi sudan bahanelerle 30 gün süreyle kapattı. Gösterilen "gerekçeler": Dernekte Halkın Kurtuluşu ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik gazetelerinin bulunması, Devrimler ve Karşı Devrimler Ansiklopedisi'nde bulunan devrimci önderlerin resimleri ve 1 Mayıs ile ilgili duvar gazetesi.

Ertesi gün AF-YDGD üyeleri derneklerinin kapatılmasını ve 1 Mayıs afişlemeleri ile ilgili olarak 2 devrimci hakkında verilen tutuklama kararını sergilemek için bir basın toplantısı düzenlediler. Basın toplantısına AF-YDGD Yönetim Kurulundan bir arkadaş ve Çay Gençlik Derneği, TÖB-DER Afyon şubesi, Afyon Halkevi katıldılar. Bu dernekler basına birer açıklama vererek bu baskıları protesto ettiler ve AF-YDGD'nin hemen açılmasını, tutuklanan arkadaşın serbest bırakılmasını istediler.

AF-YDGD'li arkadaş, bu olayların ülkenin her yerinde süren faşist diktatörlüğün baskılarının bir parçası olduğunu vurguladı. Afyon'da faşistlerin giriştiği çeşitli tertipleri ve valinin baskılarını anlattı, CHP hükümetinin faşist diktatörlüğe hizmet eden gerici yüzünü sergiledi ve reformizme karşı mücadelenin önemini anlattı. Faşist diktatörlüğe karşı tüm devrimci ve demokratların birleşmesi gerektiğini vurguladı. Bu saldırıların Afyon halk gençliğinin mücadelesini durduramayacağını söyledi.

Çay Gençlik Derneği, dernekler üzerindeki baskılara karşı çıkarak demokratik mevzileri korumanın önemini vurguladı. AF-YDGD'ye mücadelesinde omuz vereceklerini açıkladı.

TÖB-DER şubesi, cinayet şebekeleri işlevlerini sürdürürken, devrimci derneklerin kapatılmasının hükümetin söyledikleriyle çeliştiğini; AF-YDGD'nin kapatılması kararının haksız olduğunu söyledi ve derneğin hemen açılmasını istedi.

Afyon Halkevi ise yaptığı açıklamada, ETKO, TYK, ÜOD gibi cinayet şebekeleri üzerine gidilmezken, demokratik kuruluşlar üzerinde baskıların yoğunlaştığını söyledi. Bunun bir parçası olarak AF-YDGD'nin kapatılmasını ve iki devrimcinin tutuklanmasını nefretle kınadığını belirterek, kararların düzeltilmesini istedi.

ŞAVŞAT YDGD KURULDU

Nüfusun büyük bir çoğunluğu yoksul ve orta köylülerin oluşturduğu Şavşat'ta gençliğin köklü bir anti-faşist, anti-emperyalist yapısı vardır. Şavşat gençliği içinde faşistlerin ve sosyal- faşistlerin yeri yoktur. Bir dönem etkinlik kazanmaya çalışan faşistler, halkın ve gençliğin kararlı mücadelesiyle tecrit olup dağılmışlardır.

Şavşat gençliği bu olumlu özelliğine rağmen bugüne dek doğru ve tutarlı bir örgütlenmeye kavuşamadı. Bunun en önemli nedenleri "Devrimci Yol"cuların yanlış görüşleri ve proleter devrimcilerin bölgeye önem vermemelerinden doğan hatalardı. İlk önceleri halkevi içinde örgütlenmeye başlayan Şavşat gençliği, buranın yönetimine "Devrimci Yol"cuların geçmesiyle, dağılmaya, bölünmeye yüz tuttu. "Devrimci Yol"cuların yanlış demokrasi ve mücadele anlayışı, gençlik güçlerini bölmeye ve proleter devrimci görüşe karşı hot-zot, anti-demokratik tavırlar koymaya yol açtı. Bunların bir sonucu olarak halkevi "Devrimci Yol"un bir tekkesi haline geldi ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik taraftarları buradan çekildiler.

Şavşat gençliğini toparlamak, işçi-köylü- öğrenci Şavşat gençliğinin birliğini sağlamak gereğini kendilerine görev olarak koyan Halkın Kurtuluşu yolunda Şavşat gençliği bu temelde Şavşat YDGD'yi kurma çalışmalarına girdi ve yürütülen faaliyet sonucunda 4 Mayıs 1978 günü Şavşat YDGD kuruldu.

Çemberlitaş Kız Yurdundaki faşist baskılara son

Çemberlitaş Kız Yurdunda faşistlerin ve idarenin ortak baskıları yoğunlaşmıştır. Yurdun 186 öğrencisi ortak imzalı, aşağıdaki protestoyu yayınlamışlardır:

Çemberlitaş Kız Yurdundaki, yurtsever, demokrat ve devrimci arkadaşların cezalandırılmasını ve 5 arkadaşımızın yurttan atılmasını şiddetle protesto ediyoruz.

Atılan arkadaşlar geri alınmalıdır.

Yurtlar faşist kampı olamaz.

ÇEMBERLİTAŞ KIZ YURDUNDAN 186 ÖĞRENCİ

İYDGD'NİN BASINA AÇIKLAMASI

Çemberlitaş Kız Yurdunda yurt idaresiyle işbirliği halindeki faşistlerin cam, zincir vs. ile saldırılarına direnen 25 devrimci öğrenciye ceza verilmiş, 5 öğrenci yurttan atılmıştır.

Çemberlitaş Kız Yurdu öğrencileri daha önce de idarenin ve faşistlerin birçok baskısına boyun eğmemişler; Mehmet Gül gibi azılı faşist katillerin telefonla yönelttiği tehditleri boşa çıkarmışlardır.

İdarenin son uygulaması yurtlardaki bir avuç faşist saldırganı koruyan, devrimci mücadeleye karşı bir saldırıdır.

Çemberlitaş Kız Yurdundan atılan öğrenciler geri alınmalıdır.

Diş Hekimliği Y. O. Öğrenci derneği (DİŞ-DER) seçimini Ankara-YDGD'liler kazandı

25 Mayıs günü yapılan seçimler Emek bölgesine faşistlerce yoğun saldırıların yapıldığı bir döneme rastlaması açısından önem taşıyordu. Geçen dönemde de yönetimde Halkın Kurtuluşu yolunda gençler vardı, ancak Halkın Sesi ve Devrimci Yol taraftarlarıyla ittifak halindeydiler. Bu sene seçimleri, tek başına katılarak almayı amaçlayan Halkın Kurtuluşu yolunda gençler, doğru önderlikleri sonucu bunu başardılar. Bu başarı aynı zamanda bir müddet evvel kurulan Ankara YDGD'nin birimlere yönelik mücadelesinin bir ürünüdür de.

Seçim sonucunda;
Halkın Kurtuluşu yolunda gençler: 65
İGD, SGB, KSD, Özgürlük Yolu, TİP: 39
Devrimci Yol: 8 oy aldı. 9 oy da boş çıktı. Boş çıkan oylar, Halkın Sesi oportünistlerine aitti.

Diş Hekimliği Yüksek Okulu öğrencilerinin akademik-demokratik birim örgütü Diş-Der bundan böyle de doğru önderlik anlayışını hayata geçirecek, aynı zamanda akademik-demokratik talepleri uğruna verdiği mücadelenin siyasi mücadeleyle kopmaz bağlarını vurgulayarak il düzeyinde halk gençliğinin merkezi anti-faşist, anti-emperyalist kitle örgütü AYDGD'nin mücadelesine omuz verecek, üye tabanını genişletme kampanyasına yardımcı olacaktır.

AİTİA-DİŞ HEKİMLİĞİ YÜKSEK OKULU'NDAN
ANKARA YDGD ÜYESİ
HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLER

Renan Eriş'in cenaze töreni Konya'da anti-faşist gösteriye dönüştürüldü!

9 Mayıs'ta Yıldız DMMA öğrencilerine yapılan saldırıda yaralanan ve daha sonra ölen Renan Eriş'in cenazesinin getirildiğini sabah öğrendik. Haberi alır almaz, cenaze törenini anti-faşist bir gösteri haline getirmek için çalışmalara başladık. Faşist diktatörlüğün saldırılarını teşhir ettik, halka mücadele edilmesi gerektiğini anlatmaya çalıştık.

Bu sırada bizler "Devrimci Yol"cularla cenaze töreninin nasıl yapılması gerektiğini konuştuk. "Devrimci Yol"cular, törende iki slogan dışında (Renanlar ölmez, Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun) slogan atılmamasını, yoksa polisin saldırabileceğini belirttiler. Bizler, slogan atmamız halinde, "Devrimci Yol"un yaratabileceği provokasyon ortamından da çekinerek birlikte slogan atmayı kararlaştırdık. Ama ortak ant içme önerilerini reddettik. Çalışmaların sonunda 1500 kadar kitle toplandı. Yürüyüşe geçildiğinde YDGF pankartının arkasında yaklaşık 700 kişilik kitle vardı.

Mezarın başına gelindiğinde "Devrimci Yol"cular, ayrı ant içersek kesin tavır alacaklarını söylediler. Amaçları her yerde olduğu gibi, "Biz siyasetimizi yaymayız, siz de yaymayın" taktiğini geçerli kılmaktı. Tüm engellemelere rağmen devrim andı içildi.

Biz bu eylemde, bu tür gösterilerin faşist diktatörlüğe karşı mücadeleci gösteriler haline getirilmesinin gerekliliğini bir kez daha kavradık.

CHP Hükümeti Gençliğe Ne Verdi?

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir parçası olan çok küçük bir azınlık hariç, ülkemiz gençliğinin ezici çoğunluğunun devrimden çıkarı vardır. Milyonlarca gencin baskı ve sömürüden kurtuluşu ancak işçi sınıfı önderliğindeki Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle mümkündür.

Reformizm, gençlik kitlelerinin bu gerçeği görmesi ve kavraması önündeki en büyük engellerden biridir. Reformist politikacılar bir yandan sürekli devrimi kötülerken, diğer yandan gençliğin birçok temel talebine sahtekarca sahip çıkmaktadırlar. Onlar gençliğin sorunlarına devrim olmadan da çözüm getireceklerine dair demogojik bir propaganda yürütmekte, boş hayaller yaymaktadırlar.

Reformist politikacıların bu yalan ve demogojilerini açığa çıkarmak, onların akıttıkları uyuşturucu zehiri etkisizleştirmek ve gençlik kitlelerine gerçek kurtuluş yolunu, devrim yolunu göstermek proleter devrimci hareketin görevidir. Proleter devrimci hareket bu görevinin bilincinde olarak bugüne kadar reformizme karşı yoğun bir mücadele sürdürdü, sürdürmektedir.

Reformist CHP hükümeti kurulalı yaklaşık 5 ay oldu. CHP hükümeti, kurulduğu sıralarda emekçi halka olduğu gibi gençliğe de bol vaatlerde bulundu. Gençliğe öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlamak hükümetin en temel vaatlerinden biriydi. Reformist hükümet, gençliğin bütün acil taleplerine sahip çıkacağını ve çözeceğini söyleyerek gençliğe uslu durmasını mücadele etmemesini öğütlüyordu. Çeşitli oportünist revizyonist çevreler değişen ölçülerde reformistlerin bu yalanlarına ortaklık ettiler. Bu onların faşizmi bir hükümet biçimi olarak gören revizyonist anlayışlarının sonucuydu. Onlar reformizmi faşizmin alternatifi gibi gösteriyorlardı. Proleter devrimci hareket ise başından itibaren bu gerici hükümeti teşhir etti. Bu hükümetin halka değil, hakim sınıflara hizmet için kurulduğu gerçeğini kitlelere açıklayarak onlara devrim yolunu gösterdi. Faşizme karşı mücadelenin bir devrim mücadelesi ve faşizmin alternatifinin halk demokrasisi olduğu gerçeğini vurguladı.

CHP hükümeti kurulduğundan bu yana 5 ay geçti. Bu 5 ay hükümetin maskesini düşürmüştür. Bütün sahte vaatlerin aksine hükümet gençliğin sorunlarına sahip çıkmadı. Gençliğe ve emekçi halka sırt çevirerek onlar aleyhine emperyalistlere, komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet etti. Bu karşı-devrimci cehpenin sorunlarına sahip çıktı. Ve bu sorunlara çözüm aradı. Attığı adımları bu yolda attı.

Emperyalistler ve işbirlikçileri CHP hükümetinden "anarşi" diye niteledikleri emekçi halkın ve gençliğin devrimci mücadelesini bastırmasını ve ekonomik krizin bütün yükünü emekçilerin sırtına vurmasını istiyorlardı.

CHP hükümeti bu istekler doğrultusunda hareket etti.

CHP gençliğe öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği vaat etmişti. Fakat hükümet olduktan sonra yüzlerce gencin kanına girmiş, faşist cinayet örgütlerine hiç dokunmadı. Kontr-Gerillayı gizlemeye çalıştı. Faşist devleti sağlamlaştırmaya çalışarak onu "demokrasi" olarak lanse etmeye devam etti. Birkaç faşist komandoyu tutuklayarak gençliğin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlama yolunda adımlar attığı yalanını yaydı. Göz boyamaya çalıştı. Diğer yanda ise hizmetinde olduğu emperyalistler ve işbirlikçileri gibi gençliğin mücadelesini "anarşi" olarak niteledi. Bu mücadeleyi bastırmak için faşist diktatörlüğün bütün kurumlarından ve kanunlarından yararlandı. Öğrenci gençlik kitlelerinin kabaran mücadelesini dizginlemek için üniversiteleri, yüksekokulları, liseleri ve öğrenci yurtlarını polis ve jandarma kışlasına çevirdi. Gençlik kitlelerinin gerçekleri görmesini engellemek için ise yalana ve demogojiye dayanan propagandasını bir an dahi eksik etmedi. "Aşırı uçlar" edebiyatıyla devrimci hareketi gençlik kitlelerinden koparmaya çalıştı.

Gençliğin mücadelesini örgütsüz bırakmak ve zayıflatmak için gençlik örgütleri üzerinde yoğun bir baskı sürdürdü. Faşist MC hükümeti gibi sudan gerekçelerle bir çoğunu kapattı. Gençlik örgütleri üzerindeki baskıları ve kapatma işlemi bugün de bütün hızıyla sürmektedir.. Faşist MC döneminde olduğu gibi CHP hükümeti döneminde de "18 yaşından küçüklerin bulunması" gençlik örgütlerinin kapatılması için temel bahane olmaktadır. Gençliğin örgütleri üzerindeki baskılar, demokrasi havarisi pozlarındaki hükümetin yüzündeki maskeyi düşürmektedir.

Emperyalistlerin, kompradorların ve toprak ağalarının hizmetindeki CHP hükümeti gençliğin devrimci mücadelesini bastırmaya çalışmakla kalmadı. O, emperyalizmin uzantısı ekonomiyi krizden kurtarmak için, krizin bütün yüklerini emekçi halkın sırtına yükleyerek gençlik kitleleri üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırdı. Gençliği daha korkunç bir açlığa ve sefalete itti.

CHP, hükümet olduktan hemen sonra emperyalist mali kurumların dayattığı tedbirleri "hızla ve cesaretle" aldı. Paranın değerini % 30 düşürdü. Bütün temel ihtiyaç maddelerine yüksek oranda zam yaptı. İşçi ücretlerini kontrolündeki sendika ağaları vasıtasıyla düşük tutmaya çalıştı. Taban fiyatlarını düşük tuttu. Emekçi halka ağır mali yükler getiren vergi tasarıları hazırladı. Bütün bu tedbirlerin anlamı ekonomik krizin yükünü emekçi halkın sırtına bindirmekti, işçiye, köylüye dar gelirli memura ve küçük esnafa bindirilen bu ağır ekonomik yükler, bu emekçi kesimlerin bir parçası olan gençliğin de sırtına bindi. CHP hükümetinin aldığı halk düşmanı tedbirlerle işçi gençlik, köylü gençlik, çıraklar, kalfalar ve öğrenciler daha çok yoksulluğa, daha çok sefalete mahkum oldular.

CHP hükümeti işçi gençlik, köylü gençlik, çıraklar ve kalfalar için hiç bir olumlu girişimde bulunmadı. Aksine onun emperyalistler ve işbirlikçi egemen sınıflar yararına aldığı her tedbir bu emekçi gençlik kesimlerinin sırtına yeni bir ağır sömürü yükü olarak bindi.

CHP, hükümeti kurduğunda öğrenci kredileri 500 lira idi. Bu kredi miktarı yıllardan beri değişmemiştir. Yeni şartlara göre en az 2000 TL olmalıydı. Fakat, CHP, hükümeti kurduktan ve emperyalistler, kompra - dorlar ve toprak ağaları yararına paranın değerini % 30 düşürüp, temel ihtiyaç maddelerinin fiyatını % 100'ün üstünde artırdıktan sonra, 500 liralık krediyi sadece 200 lira artırarak 700 TL yaptı. Böylece halk çocuklarını açlığa mahkum etti. Onları öğrenimlerini sürdüremez durumda bıraktı.

CHP, hükümet olmadan önce, özellikle seçim meydanlarında gençlik kitlelerinin faşist-feodal eğitime duyduğu tepkiyi sömürmeye çalıştı. Emekçi halkın ve gençliğin desteğini kazanmak için, eğitim sisteminde değişiklik yapacağını, eğitimde eşitsizliği gidereceğini, üniversite kapılarındaki yığılmayı ortadan kaldıracağını sahtekarca vaadetmişti.

Fakat hükümeti kurduktan sonra, faşist-feodal eğitimin kılına bile dokunmadı. Varolan sistemi aynen benimsedi. Eğitimde eşitsizliği gidereceğini vaadeden CHP, üniversite imtihanları giriş formunu ve giriş harcını 450 TL'ına çıkararak halk çocuklarının önemli bir kısmının imtihana girmesini bile imkansız kıldı. Üniversite kapılarında yığılmayı önleyeceğini söyleyen CHP bu yıl imtihana girecek olan 375 bin öğrenciden sadece 37 binine yükseköğrenim hakkı tanıyor. Öğrenci kredilerinin 700 TL olduğu öğrenci yurtlarının kapalı veya faşist işgal altında olduğu bu şartlarda bu 37 bin kişiden kaçının yükseköğrenim hakkını sonuna kadar kullanabileceği ise meçhuldür.

Faşist MC döneminde öğrenci yurtlarının büyük çoğunluğu ya polis desteğinde sivil faşist milislerce işgal edilmişti, ya da kapatılmıştı. CHP hükümet olmadan önce, kapalı yurtları açacağını faşist milislerce işgal altında tutulan yurtları ise faşist çetelerden temizleyeceğini ve öğrenci kitlelerine açacağını söylüyordu. Fakat hükümeti kurduktan sonra onun bu vaadinin de çirkin bir yalan olduğu açığa çıktı. Bugüne kadar CHP hükümeti bir avuçluk faşist çeteler tarafından işgal altında tutulan **hiç bir öğrenci yurdunu öğrenci kitlesine açmamıştır.** Bugün faşist çetelerin, yurtların büyük çoğunluğunda işgalleri sürmektedir. Ayrıca CHP kapalı olan yurtları da açtırmamaktadır. İstanbul Site Öğrenci yurdu hala polis kışlasıdır. İTÜ yurdu çok tan bitmiş olmasına rağmen CHP hükümeti döneminde de açılmamaktadır. Ayrıca bu hükümet döneminde devrimci öğrencilerin elindeki sınırlı sayıdaki yurtlar üzerinde baskılar artırılmıştır. Faşist emniyet belgesi uygulaması hala devam etmektedir. Yurtlarda polis karakolları kurumlaştırılmıştır. Yüksel Çakmur'un son açıklamasına göre devrimci faaliyetlere katılan öğrenciler hem yurttan atılacak, hem de kredileri kesilecektir.

CHP hükümeti, öğrenci yurtlarını her türlü ilerici, devrimci faaliyetin yasaklandığı, faşist kamplar haline getirme çabasındadır.

CHP, hükümet olmadan önce tüm Danıştay kararlarını uygulayacağını söylüyordu . Bununda koca bir yalan olduğu daha sonra açığa çıktı. CHP, eğitim enstitülerinde Danıştay kararlarını uygulamadı. Anadolunun bir çok yerinde, gençliğe ve emekçi halka karşı birer saldırı yuvası olarak kullanılan eğitim enstitülerindeki durumu faşistlerin kuru tehditleri karşısında muhafaza etmeye çalıştı. Danıştay kararlarını uygulamaya cesaret edemedi.

CHP'nin 5 aylık hükümet dönemi onun emekçi halkın ve gençliğin değil, emperyalizmin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının hizmetinde olduğunu göstermiştir.

Reformizm düzene karşı değildir. CHP reformizmi düzenin aşırılıklarını orta burjuvazinin üst kesiminin çıkarları doğrultusunda gidermeyi, temellerini ise sağlamlaştırmayı amaçlamaktadır. CHP, devrime karşıdır. Bunu açıkça ilan etmekte ve devrimi en iyi kendilerinin önleyeceğini söylemektedir.

Gençliğin çıkarları ise devrimi gerektirmektedir. Bu sömürü ve zulüm düzeni yıkılmadan gençliğin hiç bir temel sorunu çözümlenemez. Gençliğin çıkarları komprador-feodal düzenle uzlaşmayı değil, onu temellerinden yıkmayı ve proletarya önderliğinde devrimci bir halk iktidarı kurmayı gerektirmektedir.

Gençliğin çıkarları faşist diktatörlüğün yıkılmasını, tüm feodal kalıntıların tasfiyesini, köylülüğün özgürleştirilmesini ve toprağa kavuşturulmasını, her türlü emperyalist bağımlılık ilişkisinin yıkılmasını, **emekçi halk için eksiksiz bir demokrasinin kurulmasını her türlü ulusal baskı ve ayrıcalığın kaldırılmasını ve Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkının tanınmasını gerektirmektedir. Bundan dolayı gençlik kitleleri bütün bu devrimci dönüşümleri gerçekleştirecek** devrim yolunu seçmeli, reformist yalanları reddetmelidirler. Gençlik, işçi sınıfı ve onun devrimci siyasal partisi önderliğinde emekçi halkla devrim yolunda birleşirse kurtuluşunun yolu açılabilir. Kendi bütün temel talepleri ancak böyle gerçekleşebilir.

Reformizmin maskesinin düştüğü, yüzbinlerce gencin, reformist hükümete bağladığı umutların boşa çıktığı bu dönemde, gençlik kitlelerine gerçek kurtuluş yolunun devrim ve sosyalizm yolunu göstermek için daha çok seferber olmamız gerekiyor.

HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLİK

"İLK ÖĞRETİM YILINDA TİRAN ÜNİVERSİTESİNİN TÜM GÜN, YARIM GÜN DEVAM EDEN ÖĞRENCİLERİNİN SAYISI, 3600'ÜN ÜSTÜNDEYKEN, 1976-1977 ÖĞRETİM YILINDA BÖLGELERDEKİ BÖLÜMLERİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN SAYISI 8900 DOLAYINDADIR. TOPLAM ÖĞRENCİ SAYISININ 4000'DEN, YA DA YÜZDE 45'DEN ÇOĞU KADINDIR. KENDİSİNE YAKINDAN BAĞLI BÖLÜMLERDEKİ ÖĞRENCİLER DE DAHİL, TİRAN ÜNİVERSİTESİNİN MEVCUDU 11.000'İ AŞMAKTADIR. BUNLARDAN 6300 KADARI OKULA TAM GÜN DEVAM ETMEKTE VE 4600 KADARI DA OKULA DIŞARIDAN DEVAM ETMEKTEDİR. ÜNİVERSİTENİN BAŞKA BİR AYIRT EDİCİ ÖZELLİĞİ DE BİLEŞİMİNİ ESAS OLARAK YA İŞÇİ OLAN, YA DA İŞÇİ SINIFININ VE KOOPERATİFLEŞMİŞ KÖYLÜLÜĞÜN SAFLARINDAN GELEN ÖĞRENCİLERİN OLUŞTURMASIDIR. ONLAR NE ÜNİVERSİTEYE KAYDOLURKEN, NE DE ÇALIŞMASI SÜRESİNCE HİÇ BİR VERGİ ÖDEMEMEKTEDİRLER.

(.....)

ÖĞRETİMİ VE BİLİMSEL ÇALIŞMAYI HIZLANDIRMAK İÇİN LABORATUVAR SAYISI DA ARTMIŞTIR. BAŞLANGIÇTA 45 LABORATUVAR VARKEN, BUGÜN TEK BAŞINA TABİİ BİLİMLER AKADEMİSİNDE 80 LABORATUVAR VARDIR. KÜTÜPHANENİN VE BÖLÜMLERİNİN MALZEME KAYNAKLARI 21 KAT ARTMIŞ, VE ÖĞRENİMİN VE BİLİMSEL ÇALIŞMALARIN HİZMETİNE KONULMUŞTUR.

Özel dersaneler; öğrenciler üzerindeki sömürüyü artırmanın, eğitimdeki mevcut eşitsizliği derinleştirmenin birer aracıdırlar

Yükseköğrenim yapmak isteyen yüzbinlerce genç, bugüne kadar "Üniversiteler Arası Seçme Sınavı" adı altında aldatılarak üniversite kapılarında bekletildi. Ve mevcut faşist-feodal eğitim, halk yararına değiştirilmediği müddetçe bu bekletilme, her geçen yıl daha çok gençin katılmasıyla sürecektir.

Üniversite kapılarına yığılan yüzbinlerce gencin, yükseköğrenim yapmak, bilgi, beceri ve yeteneklerini geliştirmek istemesi, onların en doğal hakkıdır. Ama onların bu hakkı, hakim sınıfların faşist-feodal eğitim sistemince gasbedildiğinden, üniversite kapılarındaki yığınak daha da artmaktadır. İşte üniversite kapılarına yığılmış yüzbinlerce gencin bu haklı isteğinden, hakim sınıflar bugün bir sömürü aracı olarak yararlanmakta ve işin tüccarlığı için özel dershaneler açmaktadırlar. Özellikle, İstanbul, Ankara, İzmir vb. büyük şehirlerde bu dershaneler daha da yoğundur. Üniversite kapılarındaki yığınağın artmasına paralel olarak bu dershanelerin sayısı da her geçen yıl artırılmaktadır.

Yükseköğrenim yapmak isteyen yüzbinlerce gencin bu haklı isteğini de bir sömürü aracı olarak kullanmak için açılan özel dershaneler; bir yandan üniversiteye girmek için yeteri puan alamayan (ki bu yükseköğrenime devam edip edememenin esas nedeni olamaz) ve bunu sağlayabilmek için dershanelere devam eden gençlerden her yıl milyonlarca lira sızdırırken, diğer yandan bu dershanelerden, üniversiteye giremeyenlerin çok az bir kısmı yararlanabildiğinden, mevcut eğitim sisteminin doğurmuş olduğu büyük eşitsizliği daha da derinleştirmektedir. Buna, neresinden bakılırsa, bakılsın, sonuçta bunun bir sömürü aracı olduğu ve mevcut eğitim sisteminin doğurduğu eşitsizliği daha da derinleştirdiği görülecektir.

Her yıl üniversite için "giriş garantisi" vaadederek reklamlar yapan bu dershaneler, birer sömürü aracıdır ve mevcut eşitsizliği daha da derinleştirmektedirler. Bundan dolayı bu dershaneler, üniversite kapılarında bekletilen yüzbinlerce gencin yükseköğrenim hakkını sağlamada çıkar bir yol değil, onlar üzerindeki sömürüyü artırmanın, eşitsizliği derinleştirmenin bir aracıdır. Bu; faşist diktatörlüğe ve onun feodal-faşist eğitim sistemine karşı yükseköğrenim hakkı için mücadele eden yüzbinlerce gencin mücadelesini engelleleyemez

Büyük Dersane öğrencileri mücadele sonucu bazı taleplerini elde ettiler

Bizler, faşist-feodal eğitim sisteminin bir sonucu ve üniversiteye girebilmek için Ankara'daki Büyük Dersane'ye devam eden Halkın Kurtuluşu taraftarı öğrencileriz.

Dersanenin yalnız öğrenciler üzerinde değil, işçiler üzerinde de sömürüsü sürmektedir. Bunu katmerleştirmek isteyen dersane patronu; sigortalı olmak isteyen bir işçi ile kendi dünya görüşünde olmayan bir laborantı işten çıkarttı. Bunun üzerine öğrenciler:

1- İşten atılan işçilerin geri alınması için,

2- Tüm işçilerin sigortalanması

3- Fen kurslarının düzenlenmesi, genel testlerinin uygulanması

4- Dersane yayınlarının ücretsiz verilmesi.

Bu talepler için açılan imza kampanyasını daha da aktif bir mücadeleye dönüştürerek 18 Nisan'da derslere girmeme kararı aldılar. Dayanışma içinde yürütelen bu mücadele karşısında fazla direnemeyen patron, bu taleplerin, akşamki öğretmen ve öğrenci temsilcileri toplantısında görüşüleceğini söyledi. Ve de öğrencilerin dağılıp derslere girmesini istedi. "Devrimci Yol" taraftarları bunu doğru buldularsa da biz reddettik. Öğrenciler, toplantıdan sonuç alınıncaya kadar derslere girmeyeceklerini belirttiler. Polisin saldırısı da bu kararlılığı kıramadı.

Toplantı sonunca patron bu taleplerimizi kabul etmek zorunda kaldı. 6 Mayıs'ta da dershanede yaptığımız forumla yoldaşlarımızı andık. Bizler, faşist-feodal eğitim sistemine ve eğitim sömürüsüne karşı diğer dershane öğrencilerini de mücadeleye çağırıyoruz.

Ü.A.S.S. KAL

Herkese Yüksek

16 Haziran 1978 günü Üniversiteler Arası Seçme Sınavı" (ÜASS) yapılacak. Yüzbinlerce öğrenci bir yüksekokula girebilmek isteğiyle bu sınavlara girecektir. Bugün yüz binlerce öğrencinin yüreğinde üniversiteye girebilme umudundan çok, girememenin korkusu vardır. Ülkemizde yükseköğrenim sistemi de yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapının halkı ve gençliği cahilliğe, işsizliğe, açlığa mahkum eden sömürü ve zulüm çarklarının biri olarak çalışmaktadır. Yüzbinlerce genç yükseköğrenim olanağından yoksundur. 1974 yılı sayılarına göre, yükseköğrenim çağını 18-22 yaşları kabul edersek, yükseköğrenimde okuyanların çağ nüfusuna oranı % 5,1'dir. Ve bu oran kızlar için daha çok düşük olup, % 1,9 dur. Yani 1974 yılında 185 bin yükseköğrenim öğrencisine karsılık 3,5 milyona yakın genç yükseköğrenim haklarından yoksundur. Bu durum herkese yükseköğrenim olanağının sağlanmasını, gençliğin önemli bir talebi olarak ortaya çıkarmaktadır. Gençliğin, bu talepleri doğrultusundaki mücadelesi, oldukça eskilerden beri sürmektedir. 1960'lardan beri öğrenci gençliğin faşist-feodal eğitime karşı mücadelesinin en çok yoğunlaştığı alanlardan birisi bu talep olmuştur. Hemen hemen her sene bir boykot, işgal, yürüyüş, açlık grevi ve çeşitli gösteriler yapmışlardır. Gençliğin bu doğrultudaki mücadelesi her yıl yeni boyutlar kazanarak sürmektedir.

ÜASS EĞİTİMDEKİ EŞİTSİZLİKLERİ GİZLEMENİN BİR ARACIDIR

Ülkemizde yükseköğrenimde okul sayısı ve öğrenci kapasitesi çok kısıtlıdır. Yüksekokul kapasitelerindeki artışla lise ve dengi okullardan mezun olanların arasındaki artışta büyük uçurumlar vardır. Lise ve dengi okullardan mezun olanların sayısındaki artış kat kat daha hızlıdır. Bu, üniversiteye girebilmek için bekleyenlerin sayısını her geçen yıl artırmaktadır. Bu yıl "ÜASS"a katılacak olan 375 bin öğrenciden sadece 37.500'ü bir yüksekokula girebilecektir. Bu durum yıllarca okumasına rağmen, hiç bir meslek hakkında bilgi ve beceri kazanmamış olan, işsiz ve geleceği konusunda hiç bir garantisi olmayan gençlerin sayısını her yıl daha da artırmaktadır.

Bu olanaksızlıklar sadece halk gençliğini, yoksul halk kitlelerinin çocuklarını etkilemektedir. Kompradorların ve ağaların çocukları bundan zerre kadar zarar görmezler. Çünkü onlar, özel okullarda, özel öğretmenlerle, her türlü kitap, ders araç ve gereçlerine sahip bir şekilde, hiç bir sosyal, ekonomik sorunları, gelecek hakkında en ufak bir kaygıları olmaksızın, büyük bir rahatlık ve geniş olanak

Ü.A.S.S. sahtekarlığını açığa çıkarmak için ileri

Müracaat eden 375.000 kişiden sadece 37.500'ünün Üniversiteye gireceği, geriye kalan 337.500 kişinin ise işsizler ordusuna katılacağı bir Ü.A.S.S daha 16 Haziran da yapılacak.

Gençliğe işsizliğin, açlığın, sefaletin, ölümün geleceğini çizmiş olan faşist diktatörlük bu Ü.A.S.S sahtekarlığıyla birkez daha yükseköğrenim hakkından mahrum edilmiş binlerce genci avutmaya, aldatmaya çalışacaktır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının düzeni ve onun bir ifadesi olan faşist-feodal eğitim gereği; her türlü imkanlarla İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde özel kolej ve kalburüstü liselerden mezunlarla, Hakkari'de, Palu'da saatlerce yol yürüyerek öğretmeni olmadığı için ders görememiş ve öğrenim hakkı daha başından yokedilmiş halk çocuklarının aynı şartlarda sınava (!) sokulacağı bu Ü.A.S.S'da eğitimdeki eşitsizliğin en uç noktada bir örneği daha gözükecektir. Aslında kimlerin yükseköğrenim yapacağı şimdiden belli olmasına rağmen bu Ü.A.S.S halk çocuklarının öğrenim hakkının gasbedilmesini "belgeleyecektir".

Fakat bunlar, Ü.A.S.S altında yatan gerçeğin sadece bir yanıdır. Bu gerçeğin diğer yanı ise öğrenim hakkı gasbedilmiş gençliğin bu haksızlıklara karşı yükselttiği mücadeledir. Yıllardır yüksek öğrenime girişteki eşitsizliğe, haksızlıklara karşı örnek mücadeleler vermiş olan gençlik, bu Ü.A.S.S'da da "Herkese Parasız Eğitim","Herkese Yükseköğrenim Hakkı" ve "Ü.A.S.S"nın kaldırılması" için mücadeleyi yükseltmektedir. Yükselen bu mücadele faşist diktatörlüğü tedirgin etmekte ve faşist diktatörlük bu mücadeleyi boğmaya, bastırmaya çalışmaktadır. Diğer yandanbu düzenin savunucuları olan tüm reformist, revizyonist vb. Ü.A.S.S sahtekarlığını örtmeye ve buna karşı tepkiyi ve mücadeleyi pasifize etmeye çalışmaktadırlar. Bu durum ise, "Herkese parasız eğitim ve yükseköğrenim hakkı" için mücadeleyi yükseltirken bu sahtekarlığı örtmeye çalışanların yüzünü açığa çıkarmanın gerekliliğini de ortaya koymaktadır.

İşte, YDGF'nin açmış olduğu "FAŞİST-FEODAL EĞİTİMİ PROTESTO KAMPANYASI" bir yandan Ü.A.S.S sahtekarlığını açığa çıkarmak ve "Herkese Parasız Eğitim", "Herkese Yükseköğrenim Hakkı" "Ü.A.S.S Kaldırılsın" talepleri temelinde yükselen mücadeleye önderlik etmek hedeflerine yönelirken diğer yandan Ü.A.S.S sahtekarlığını gizlemeye çalışanların yüzünü açığa çıkarma ve "Herkese Parasız Eğitim ve Yükseköğremin Hakkının" UDHD ve Sosyalizm ile olacağını ortaya koyma amacına yönelmektedir. Bu nedenle tüm yurtsever, demokrat ve devrimciler YDGF'in açmış olduğu bu kampanyaya katılmalı ve Ü.A.S.S sahtekarlığına ve faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi yükseltmelidirler.

DIRILMALIDIR

Öğrenim Hakkı

Gençlik yıllardır Ü.A.S.S. kaldırılması için mücadele ediyor



Universiteye giremeyen oğrencilerin rektörlüğü işgalinden bir görüntü... (26 Kasım 1960)

lar içinde okurlar, Onlar kolaylıkla istedikleri üniversiteye girebilirler; isterlerse yurt dışında okurlar. Peki yoksul halk çocukları için de durum böyle midir? Binbir türlü olanaksızlık ve engel,daha okula başlamadan onların yüksek öğrenim yapma hakkını ortadan kaldırmaya başlar. Çoğunun yükseköğrenim hakkı liseyi bitirebilecek kadar veya okuyamadıkları için daha önceleri ortadan kaldırılır. "ÜASS"a girebilme durumuna ulaşanlar ise, sonucu daha önceki şartlar tarafından belirlenmiş olan bu göstermelik yarışta elenirler.

Binlerce yoksul çocuğu, köyünde ilkokul olmadığı için ilkokula bile gidememektedir. İlkokulu bitirenler ise çevrelerinde ortaokul veya lise olmadığından okuyamamaktadır. Birçok yoksul çocuğu güya devletin parasız sağladığı bu okullarda, okul masraflarını, karşılayamadığından okuyamamaktadır. Birçoğu daha çocuk yaşta kendisinin ve ailesinin geçimi sağlamak için çıraklık, işçilik yapmak zorunda kalır. Bir kısmı eleyici okul sistemi yüzünden okuldan atılırlar.

Peki bu engelleri aşarak liseyi bitirebilen herkes "ÜASS"ta başarılı olmak için eşit derecede şanslı mıdır? Liseyi bitiren her öğrenci daha çok çalışırsa üniversiteye girebilecek mi? Bugün ortada olan gerçekler bunun böyle olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. "ÜASS"ta kimin başarılı olacağı, ne kadar öğrencinin alınacağı önceden bellidir. 1974 yılında "ÜASS"a başvuranların bölgelere göre kazanma durumları şöyledir: (Bkz. Tablo: 1)

Marmara Bölgesi	% 23
Ege Bölgesi	% 21
Orta Anadolu	% 17,5
Akdeniz Bölgesi	% 11,5
Karadeniz Bölgesi	% 11
Doğu, Güneydoğu Anadolu	% 9,8

Tablo: 1

1974-75 döneminde Ankara, İstanbul ve İzmir'den "ÜASS"a katılanların tüm Türkiye'den katılanların sayısına oranı % 32,1'dir. Bu üç ilden "ÜASS"ı kazananların tüm kazananlara oranı ise % 47,6' dır. Bütün bunlar bir tesadüf müdür? Hayır! Bunlar kötü birer tesadüf değil, sadece bu sömürü ve zulüm düzeninin kötü sonuçlarıdır. DPT'nin 1975'te yaptığı bir ankete göre, üniversiteye girebilme "şansı" ise şöyledir:

Bir çiftçi çocuğu için 1 ise	
işçi için	2,8
Esnaf ve zanaatkar için	4,7
Memur için	6,9
Sanayici için	34,3
Tüccar için	9,9

Tablo: II

İşte varılan bu sonuç ülkedeki sosyo-ekonomik yapının ve onun üzerinde şekillenen faşist - feodal eğitim siştemi tarafından belirlenmiştir. Bir veya iki dersaneli ilkokullarda okumuş olan öğrenciler, ikili, üçlü hatta dörtlü ögretım yapan okullarda, kalabalık sınıflarda okumuş olanlar, ortaokul ve liselerde dersleri boş geçmiş veya derslerine o dersin öğretmeni olmayan öğretmenler giren, zorla kendi dilleri yerine başka bir dilde okutulmuş, olan öğrenciler özel okul ve kolejlerde okumuş öğrenciler elbet ki bu sınavlarda eşit konumda değildirler.

Birçok lisede dersler ya boş geçmekte, veya derse dışarıdan öğretmenler girmektedir. Bu durum doğu illerinde daha yaygındır.1970 yılında 14'ü Kürdistan'da bulunan 16 il ve 13 Batı ve Güney ilindeki liselerde çeşitli branşlardaki öğretmen sayıları şöyledir:

	13 Batı ve Güney ili	16 il (Kürdistan'da)
Edebiyat öğretmeni	249	23
Tarih öğretmeni	196	19
Coğrafya öğretmeni	235	30
Biyoloji öğretmeni	174	11
Fizik öğretmeni	123	3
Kimya öğretmeni	87	0
Matematik öğretmeni	225	2

Bu eşitsizlikler yüzünden birçok öğrenci üniversiteye girememektedir. İşte Üniversiteye Hazırlama Kursu adı altında ortaya çıkan sistem bu haksızlık üzerinde temellenen yeni bir sömürü ve vurgun sistemidir. Her yıl eğitim tüccarları yoksul öğrencilerin sırtından milyonlar kazanmaktadır.

Eskiden ÜASS sadece 3 büyük şehirde yapılırdı. Sadece sınav için buralara gelip birkaç gün kalıp dönecek parası olmadığı için binlerce genç sınava giremiyordu. Bugün aynı şey, "hizmeti halkın ayağına götürüyoruz, sınavları her bölgede çeşitli illerde yapıyoruz" tekerleri arkasında ÜASS giriş harcı adı altında yapılıyor. "Harç" denilen ve her yıl artırılan bu haraç bu yıl 400 lirayı bulmuştur. Sadece bu parayı bulamadığı için binlerce yoksul öğrenci bu yıl ÜASS'a giremeyecektir.

Bu sınavların öğrencileri değerlendirmekte bir kıstas olmadığı, bugün yüzlerce örneğiyle açıkça ortaya serilmiştir. Okuduğu lisede başarılı olan öğrenci sınavlarda başarısız olmaktadır. Sınavlarda çok başarılı olan öğrenci daha sonra sınavlarda kendinden daha düşük bir dereceyle aynı okula giren bir öğrenciden daha başarısız olabilmektedir.

Bı yıl sınavlara giren 375.000 öğrenciden sadece % 10'u, 37.500'ü yüksekokula girecektir. Yukarıdaki gerçekler sınavlar sonucunda yüksekokula gireceklerin kimler, giremeyeceklerin kimler olduğunu şimdiden ortaya çıkarmaktadır. Faşist diktatörlüğün ve onun koltuk değneği CHP reformistlerinin "üniversite kapılarındaki yığılmayı ortadan kaldıracağız. "Üniversiteye girişteki eşitsizlikleri gidereceğiz." vaatlerinin yalan ve demagojiden ibaret olduğu açıkça ortadadır. Üniversiteye girme oranı her yıl daha düşmektedir ve düşmeye devam edecektir. Üniversiteye girmek isteklerine ulaşamayanların sayısı her yıl artmaktadır ve artmaya devam edecektir. Üniversiteye girme oranı düştükçe yoksul işçi, köylü, emekçi çocuklarının üniversiteye girme oranı daha da düşecek, onlar için yüksekokul her yıl daha da erişilemez hale gelecektir. Bu durum da ÜASS'nın işlevi bu haksızlık ve eşitsizliği gizlemeye yarayan bir incir yaprağından başka bir şey değildir.

ÜASS, öğrencilerin yeteneklerinin tespit edilmesi, ona göre ve isteklerine göre, bir yüksekokula girebilmelerini sağlayan bir araç değildir. Birçok öğrenci istemediği dallarda okumak zorunda kalmaktadır. Zaten bugünkü sosyal sistem ve eğitim sistemi bunun şartlarını tamamen ortadan kaldırmıştır. Öğrenciler topluma yararlı olmak ve bunun için yetenek ve bilgilerini en iyi bir şekilde geliştirmek için çalışan ve bu amaçla yükseköğrenim yapan kişiler olmaktan çıkarılmışlardır. Onlar sadece kendileri için daha iyi bir gelecek sağlamak için çalışan kişiler durumuna getirilmişlerdir. Topluma yararlı olmak anlayışı yerine "kendini kurtarma" anlayışı yerleştirilmiştir. Bu durum tamamen komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sömürü düzeninin bir sonucudur. Bu durumda öğrenciler kendi yeteneklerini geliştirmek amacında değildirler, "toplumda en iyi yeri olan" mesleği seçmeye çalışmaktadırlar. Bu durum öğrencilerin kendilerine, ve yeteneklerine yabancılaşmasına, hayatla büyük uyumsuzluklarına yol açmaktadır.

FAŞİST-FEODAL EĞİTİM, YÜKSEKÖĞRENİM SIRASINDA DA GENÇLİĞİN GELECEĞİNİ KARARTIR

Bugün yükseköğrenimde okutulan derslerin de hayatla bir bağı yoktur. Onlar soyut bilgilerdir.Yüksekokulda öğretim,çağın bilimsel gelişme düzeyiyle bağlantılı olarak değişmemektedir. Birçok yeni gelişmeye rağmen, artık eskimiş olan şeyler okutulmaktadır. Üniversitelerde hâlâ 20-30 yıl önce hatta daha önce yazılmış kitaplar okutulmaktadır. Okullarda laboratuvar, deney, araştırma, kütüphane olanakları çok kısıtlıdır.Bunların sonucu olarak mezun olanlar mesleklerini ancak mezun olduktan sonra uygulama içinde öğrenebilmektedir. Okulda okudukları, bir şeye yaramamaktadır

ÇEŞİTLİ LİSELERİN ÖĞRENCİLERİNİN ÜASS'DA ALDIKLARI PUAN ORTALAMALARI

ANKARA FEN LİSESİ	475
İSTANBUL ERKEK LİSESİ	409
HAKKARİ LİSESİ	288
HEKİMHAN LİSESİ	264

ÇEŞİTLİ LİSELERİN ÖĞRENCİLERİNİN ÜASS BAŞARI YÜZDELERİ:

ROBERT KOLEJ	% 97,3
NOTRE DAME DE SİON	% 86,3
ANKARA FEN LİSESİ	% 95,4
GALATASARAY LİSESİ	% 86,2
İZMİR ATATÜRK LİSESİ	% 61,2
ANKARA DENEME LİSESİ	% 48
KEBAN LİSESİ	% 4
VİRANŞEHİR LİSESİ	% 1,1
PALU LİSESİ	% 0

Son yıllarda çok sayıda açılan yüksekokullar bu durumu daha da sistemleştirmektedir. Bu okullar, genellikle il ya da ilçelerde,liselerin yanında birkaç sınıf, 1-2 öğretim üyesiyle açılmaktadırlar. Derslerin çoğuna lise veya meslek liselerinin öğretmenleri girmektedir. Ders araç ve gereçleri yoktur. Bu yüksekokullardan mezun olanlar ya iş bulamamaktadır, ya da gördükleriyle ilgisi olmayan mesleklerde çalışmaktadırlar.

Bugün yüksekokullar belli başlı büyük şehirlerde yoğunlaşmıştır. Yurt ve barınma olanakları ücretsiz değil, var olan yurtlar az olduğu gibi, bunların çoğu da bir avuç saldırgan faşistin işgalindedir. Bu yüzden ev, öğrenciler için başlı başına bir sorun olmaktadır.

Ayrıca bugün yükseköğrenim yapabilmek için, bir öğrencinin binlerce lira harcaması gerekmektedir. Bu harcamaların miktarı her geçen gün daha da artmaktadır. Diğer şeylerin yanı sıra kitap meselesi de bir sorun olmakta. Çünkü bu mesele de bir sömürü aracına indirgendiği için her öğretim üyesi kendi kitabını daha çok sattırmak için çeşitli zorlamalara başvurmaktadır. Ama tüm bunlara karşılık 700 liralık gülünç kredi... Bu durum binlerce gencin liseden sonra yükseköğrenime devam etmemesine, bir kısmının ise yüksekokulu terketmesine yol açmaktadır.

Bugün üniversiteye girebilenlerin çok az bir bölümü mezun olabilmektedir. Eleyici sınıflar burada da söz konusudur. Ayrıca eğitimin yetersiz oluşu, maddi zorluklar, yeteneklerini geliştirmeyen branşlar vb. nedenlerle öğrenciler başarısız kalmakta, uzun yıllar sonra mezun olabilmekte veya birçoğu okuldan ayrılmaktadır. Örneğin İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde 1960-70 arasında kayıt olanların ancak % 19'u okulu bitirebilmiştir. Aynı dönem içinde İ.Ü. Edebiyat Fakültesine kayıt olanların % 42'si atılmış, % 42'si terketmiştir.Ancak % 16'sı öğrenimini sürdürebilmiştir. Ve bunlardan 1960 yılındaki öğrencilerin sadece % 6'sı mezun olmuştur. Benzeri durumlar bütün yüksekokullar için geçerlidir.

Yine bugün yüksekokulların bir bölümü, bir avuç faşistin, polisin ve jandarmanın işgali altındadır. Bu yüzden birçok okula yurtsever, devrimci öğrenci kitlesi gidememektedir.

HERKESE YÜKSEKÖĞRENİM OLANAĞI, ANCAK UDHD VE SOSYALİZMİN ZAFERİYLE GERÇEKLEŞİR

Bütün bunların ortadan kaldırılması ancak UDHD ve sosyalizmin zaferi ile mümkündür. Çünkü bütün bunlar mevcut sosyo-ekonomik yapının bir parçası olup, zorunlu birer sonucudur. Bunları ortadan kaldırmak, bu yapıyı parçalayıp yerine devrimci bir yapıyı inşa etmekle mümkündür. Çünkü demokratik halk iktidarı ve sosyalizmde her şey halkın çıkarına göre düzenlenmiştir.

Demokratik halk iktidarı ve sosyalizmde herkesin yükseköğrenim yapabilme olanağı sağlanmış , eğitim parasızdır. Bütün öğrencilerin beslenme, barınma, ders araç ve gereçleri halk iktidarı tarafından sağlanır. Bilimdeki en son gelişme düzeyine göre araştırma yapmanın olanakları vardır. Bilimsel gelişmeler temelinde eğitim yapılır. Yükseköğrenim için belli okulları bitirmiş olmak bile gerekmemektedir. Herhangi bir işçi ve emekçi üniversite düzeyinde eğitim yapabilmektedir. Bu ve benzeri birçok yöntemle; her yaştan, her meslekten, her şarttaki isteyen herkes için yükseköğrenim yapabilme olanağı sağlanmıştır. Eğitim, soyut, ezberci, hayattan kopuk değildir. Üretim faaliyetiyle, pratikle, hayatla sıkıca birleştirilmiştir. Askeri - bedensel eğitim olanakları da herkes için vardır. Okulu bitirenler için işsizlik diye bir sorun yoktur.Çünkü kâr için üretime dayalı, anarşi içindeki bir ekonomi değil, toplum için üretim üzerindeki planlı bir ekonomi vardır.

Faşist-feodal eğ
yarı-sömürge,yarı-feodal

Eğitim bir üstyapı kurumudur. Yani o, mevcut altyapı (üretim ilişkileri) tarafından belirlenir. Bu altyapının kendini koruması ve sürdürmesi için ona hizmet eder. Eğitimin de işlevi; hukuk, devlet ve bunlara uygun ideoloji gibi diğer üstyapı kurumlarının işlevi gibidir. Onun işlevi de mevcut sosyo-ekonomik yapının korunması ve yaşatılmasıdır. Bu nedenle sınıf ilişkilerinden bağımsız, bir sınıfın damgasını taşımayan, sınıflarüstü bir eğitim söz konusu olamaz. Bir ülkede örgütlenmiş olan eğitim, o ülkedeki sosyo-ekonomik düzenin hizmetindedir ve onun devam ettirilmesi içindir. Hakim sınıfın (ya da sınıfların) damgasını taşır, onların çıkarınadır, onların ideolojisini içerir. Eğitim, hakim sınıfın (sınıfların) diğer sınıflar üzerindeki diktatörlüğünün bir aracı ve aynı zamanda bir yöntemidir. Çünkü hakim sınıf "eğitimi" kendi diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için kullanır, aynı zamanda da diğer sınıfların kitleleri kendi istemlerine göre eğitmesini çeşitli yöntemlerle yasaklar ve ortadan kaldırır. Böylece "kendi eğitimini" hakim kılar.

Sömürülü toplumlarda, hakim sınıflar kendi ekonomik ve siyasi sistemlerini sürdürebilmek için "eğitilmiş işgücü"ne ihtiyaç duyarlar. Bunun için bu toplumlarda eğitim, hakim olan sömürü düzenine karşı çıkmayan, uysal, yumuşakbaşlı ve "sömürülmek için eğitilmiş" kişiler yetiştirmeyi amaçlar. Sömürücü sınıfların, halkın bilimi öğrenmesi, bilgi,beceri ve kişiliğini geliştirmesi diye bir amacı yoktur. Okulları bu amaçla değil, kendi gereksindiği "eğitilmiş işgücünü" yetiştirmek için açar ve bu arada, bu okullarda "eğitilenlerin" kendi sömürü düzenine karşı çıkmayan onu savunan kişiler olmasını sağlamaya çalışır. Bunun için sömürücü hakim sınıflar, herkesin bilimi öğrenmesini,bilgi ve becerilerini geliştirmesini, en geniş okul olanaklarına sahip olmasını amaçlamaz, üstelik böyle bir şeye karşıdır da. Bir emperyalist eğitimci şöyle diyor: "Sosyal, medeni ve ahlaki sorumluluklar geliştirilmeden zihin kuvvetlerinin geliştirilmesi tehlikeli bir insan yaratır." Burada da açıkça söyledikleri gibi halkın, insanların bilimi öğrenmeleri "zihin kuvvetlerini geliştirmeleri" sömürücü sınıflar için tehlikelidir. İhtiyacı olan "eğitilmiş işgücü"nü sağlamak için mecburen "zihni kuvvetlerini geliştirdikleri" kişilerin de bu sömürü düzenine karşı çıkmamasını sağlamak için onların "sosyal, medeni ve ahlaki sorumluluklarını geliştirirler" yani, onları hakim sınıfın ideolojisiyle donatmaya çalışırlar. Sömürücü hakim sınıflar, kitlelere kısıtlı olarak okul olanaklarını ulaştırırlar ve okulda bilimi çarpıtılmış, yozlaştırılmış şekilde öğretirler.

Bunun için, yığınlara en geniş eğitim, okul olanaklarının sağlanması,insanların bilgi, beceri ve kişiliğini sınırsız bir şekilde geliştirmelerinin sağlanması, bilimin kitlelere doğru ve yaygın bir şekilde ulaştırılması ancak bu sömürü düzeninin ortadan kaldırılması, onun devletinin parçalanması ve yerine Devrimci Demokratik Halk İktidarının ve sosyalizmin kurulmasıyla mümkündür.

Lenin bu konudu şunları söylüyor: "Okulun siyaset dışında kalabileceği iddiası da bu burjuva iki yüzlülükleri arasındadır. Bu iddianın ne kadar yalan olduğunu iyice biliyoruz. Bu tezi savunan burjuvazi, kendi burjuva politikasını okuldaki tüm faaliyetlerinin köşe taşı haline getirmiş, hatta genel öğretimi, aşağıdan yukarıya kadar, burjuvazi için uysal ve becerikli hizmetkârlar, kendi iradesinin uygulayacıları olarak yetiştirmek için ayarlamaya çalışmıştır. Hiç bir zaman okulu, insan kişiliğinin eğitilmesinde bir araç durumuna getirmeye önem vermemiştir. Bugün herkes iyice anlamıştır ki bunu ancak tüm emekçiler ve sömürülenlerle ayrılmaz bir bağla bağlı olan içten bir kanaat ile Sovyet platformunda bulunan sosyalist okul yapabilir." (V.I. Lenin, Gençlik Üzerine, sy. 281)



Lenin, "... Öğretim alanındaki görevimiz de burjuvazinin yıkılması için mücadele etmektir." diyor. Ama bugün birçok reformist, revizyonist, oportünist hakim sınıfların eğitim düzenini "tamir etmek" girişimlerinde bulunuyorlar. "Eğitim modeli önermek için" tartışmalar açıyorlar. Bugünkü eğitim düzeninin sömürücü hakim sınıfların diktatörlüklerinin bir aracı ve yöntemi olduğunu gizliyor ve hakim sınıfların halkçı "demokratik eğitim"i getirebileceği hayalini yayıyor, eğitimin çeşitli düzenlemelerle iyileştirilebileceğini savunuyorlar.Sosyo-ekonomik yapıdan (komprador-feodal yapıdan) kopuk(!) olduğunu ileri sürdükleri eğitimin sosyo-ekonomik yapıya, yani komprador-feodal düzene uydurulması için öneriler ortaya çıkarma çabalarına giriyorlar. Onlar, böylece eğitim düzeninin ve bütünüyle hakim sınıfların sömürü düzeninin çeşitli tedbirle düzeltilebileceğini savunuyorlar. Onların eğitim konusundaki önerileri, hakim sınıfların faşist-feodal eğitiminin yüzünü gizlemesine hizmet etmektedir. Bu konuda en kaba revizyonizm "eğitim üretim içindir" sloganında kendini göstermektedir. Bu slogan eğitim zaten üretim için, hangi sınıf için olduğunu gizlemektedir. Üretimin hakim sınıfların sömürüsü için olduğunu gizleyerek, eğitimin , bu sömürünün daha da artırılması için, üretime daha uygun hale getirilmesini önerir. Hakim sınıfların sömürücü üretim ve ona hizmet eden eğitim sistemlerini yıkmayı değil, onları daha da yetkinleştirmeyi hedeflemektedir. "Eğitim üretim içindir" sloganı sömürülü sistemlerde, sadece düzeni savunmayı önermektir. Üretimin sömürü için değil, toplum için olduğu düzende eğitimin üretim için olması savunulabilir. Ama bu şartlarda dahi "eğitim üretim içindir" sloganı yine revizyonist bir slogandır. Çünkü; o zaman da eğitimin tek işlevi sosyalist ekonominin kurulması değildir. Sosyalist eğitim aynı zamanda sınıfsız toplumun insanını yaratma, kültür devriminin bir parçası olma işlevini taşımak zorundadır.

ÜLKEMİZDEKİ EĞİTİM FAŞİST-FEODAL EĞİTİMDİR

Ülkemiz yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Komprador - feodal üretim ilişkileri hakimdir. Hakim sınıfların, (Komprador burjuvazi ve toprak ağaları) egemenlik aracı olan devlet faşist - feodal bir diktatörlüktür. Ülkemizdeki eğitim de bu sosyal ve ekonomik sistemin bir parçasıdır. Bu sosyo-ekonomik sistem tarafından belirlenir ve ona hizmet eder. Ülkemizdeki eğitim, bütün özelliklerini bu sosyal ve ekonomik sistemden alır. Bu nedenle ülkemizdeki eğitim, faşist-feodal bir eğitimdir.

Mevcut eğitim sisteminin çeşitli özelliklerinin incelenmesi, onun faşist-feodal niteliğini ve faşist diktatörlüğe hizmet eden yüzünü açıkça ortaya sermektedir.

ÜLKEMİZDEKİ EĞİTİM, ÖĞRENCİLERİ FAŞİST-FEODAL İDEOLOJİ; EMPERYALİST VE FEODAL BİR KÜLTÜRLE DONATMAYI AMAÇLAMAKTADIR !

Okullarda verilen emperyalist kültürle yurtseverlik bilinci yok edilmeye, emperyalizme kölelik ruhu yerleştirilmeye çalışılır. Okullarda emperyalist kültürle birlikte, onun iç içe bir şekilde feodal bir kültür de verilir. Buna göre yetişen bireyler her türden demokratik ve ilerici şeye karşı çıkarlar.

Okullarda öğrencilere ırkçı bir düşünce verilmektedir. Türk ırkının üstün bir ırk olduğu, Türklerin diğer milletleri yönetmek için yaratıldığı anlatılmaktadır. Bu, diğer uluslara ve ulustan halka karşı düşmanlıkları geliştirmekte ve körüklemektedir.

Öğrencilere gerici-dinci bir ideoloji verilmeye çalışılmaktadır. Sözde laik olan eğitimde din dersi çeşitli yöntemlerle mecburen okutulmaktadır. Tarih, Edebiyat, Ahlâk ve Din Bilgisi dersleri ile gerici-dinci öğretiler verilmektedir.

Tarih çarpıtılarak anlatılmaktadır. Tarihi, halkların sömürücülere karşı mücadelelerinin yarattığı gizlenmeye, tarihi "kahraman padisahların" yarattığı ispatlanmaya (!) çalışılmaktadır. Halkların sömürü ve zulme karşı mücadeleleri değil, zalim padişahların diğer ülkelerin halklarını sömürmek için yaptığı fetih savaşları katliamları kahramanlık olarak gösterilmektedir. Sömürülen ve ezilen köylü yığınlarının toprak ve özgürlük için mücadeleleri hainlik olarak gösterilmekte, zalim hükümdarların binlerce halk isyancısını katletmesi kahramanlık olarak gösterilmektedir. Sömürü ve zulmü savunma öğütlenmekte, ona karşı isyan etme, mücadele etme ise hainlik olarak göstermektedir.

Emeğin kutsal bir değer olduğu değil, emek düşmanlığı öğretilmektedir. Bir doktorun, fabrikatörün işçiden daha "saygıdeğer ve namuslu" olduğu öğretilmektedir.

Zenginlerin malına göz dikmemek, " emeğinin hakkından" fazlasını istememek, patronun "velinimetine" saygı duymak öğretilmeye çalışılmaktadır. Böylece sömürüye boyun eğen, onu meşru gören kişiler yetiştirilmeye çalışılmaktadır.

Öğrencilerin kafası "onda dokuzu yararsız, onda biri de çarpıtılmış geniş bilgi yığınıyla" doldurulur. Bilim yozlaştırılarak ve çarpıtılarak verilir. Bilimin yeni gelişmeleri değil, eskimiş olan yanları okutulmaktadır. Bunca bilimsel ilerlemeye rağmen üniversitelerde,liselerde, ortaokullarda onlarca yıldır aynı kitaplar, aynı ders programları kullanılmaktadır. Meslek liselerinde eskimiş teknikler öğretilmekte, eski model ilkel aletlerle eğitim yapılmaktadır.

Bütün bunlarla tarihi,hayatı, gelişmeyi, üretimi, sınıf mücadelesini kavrayamayan,topluma, toplumsal gelişmeye yabancı idealist kafaya sahip kişiler yetiştirilmektedir. Faşist diktatörlük bu öğrettikleriyle emekçi çocuklarını, faşist-feodal ideolojiyle donanmış, emeğe yabancı ve düşman, bürokrat, çalışmaktan hoşlanmayan,sö-

Devrimci proletaryanın mücadele platformundan

....

12) HALK DEMOKRASİSİ KÜLTÜRÜ, KİTLEVİ NİTELİK TAŞIYAN, ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST, ANTİ-FEODAL BİR KÜLTÜR OLACAK, BİLİM, SANAT VE EDEBİYAT HALKA HİZMET EDECEKTİR,

13) ULUSAL, DEMOKRATİK VE HALKÇI BİR EĞİTİM SİSTEMİ KURULACAK, TEORİK EĞİTİM ÜRETİCİ ÇALIŞMAYLA BİRLEŞTİRİLECEKTİR.EĞİTİM, GENİŞ HALK KİTLELERİNİ DEVRİM MÜCADELESİNE SEVK ETMENİN BİR ARACI OLACAKTIR.

14) BÜTÜN ULUSLAR, MİLLİYETLER OKULLARDA, MAHKEMELERDE VE DİĞER YERLERDE KENDİ DİLLERİNİ ÖZGÜRCE KULLANABİLECEKLERDİR. DEMOKRATİK HALK İKTİDARI BÜTÜN ULUSAL KÜLTÜR VE DİLLER ÜZERİNDEKİ HER TÜRLÜ BASKIYA SON VERECEK, ONLARIN GELİŞİP AÇILMALARININ ŞARTLARINI YARATACAKTIR.

....

BUGÜN EĞİTİM, KÜLTÜR, BİLİM, SANAT VE EDEBİYAT ALANLARI HER TÜRDEN BURJUVA-REVİZYONİST VE FEODAL İDEOLOJİLERİN (FAŞİST, LİBERAL, SOSYAL-DEMOKRAT, MODERN REVİZYONİST-TİTOCU, KRUŞÇEVCİ, "EUROKOMÜNİST","ÜÇ DÜNYACI", DİNCİ VB.) YOZLAŞTIRICI ETKİSİ ALTINDA, HALK YIĞINLARINI UYUŞTURMANIN VE ONLARIN KOMPRADOR-FEODAL DÜZENİN İTAATKAR KÖLELERİ HALİNE GETİRMENİN ARAÇLARI HALİNDEDİR. BÜTÜN BU ALANLARDA ÇALIŞAN EMEKÇİLER, MEVCUT DÜZENİN BÜTÜN DİĞER KÖTÜLÜKLERİNİN YANI SIRA, ONUN BU ÖZELLİĞİNDEN DOLAYI AYRICA HOŞNUTSUZDURLAR. ONLAR,EĞİTİM, KÜLTÜR, BİLİM, SANAT VE EDEBİYATIN PROLETARYA VE DİĞER EMEKÇİ HALKIN YARARINA OLMASINI, MADDİ VE MANEVİ BAKIMDAN İNSANIN VE TOPLUMUN ÇÜRÜMESİNİN DEĞİL, GELİŞMESİNİN ARACI OLMASINI İSTİYORLAR.

DEVRİMCİ PROLETARYA HAREKETİ, EĞİTİM, KÜLTÜR, BİLİM, SANAT VE EDEBİYAT ALANLARINI SINIF MÜCADELESİNİN İDEOLOJİK PLANDA YÜRÜTÜLDÜĞÜ MARKSİZM-LENİNİZM İLE HER TÜRDEN BURJUVA-REVİZYONİST GERİCİ İDEOLOJİNİN KIYASIYA MÜCADELE ETTİĞİ ALANLAR OLARAK GÖRÜR. O, MARKSİZM-LENİNİZMİN BÜTÜN BU ALANLARDA EGEMEN OLMASI VE ONLARIN SONSUZA KADAR GELİŞİP AÇILMALARI İÇİN PROLETARYA DEVRİMİNİN ZORUNLULUĞUNUN BİLİNCİNDE OLARAK, EĞİTİM, BİLİM, KÜLTÜR, SANAT VE EDEBİYAT EMEKÇİLERİNİ GÜNLÜK MÜCADELELERİ İÇİNDE MARKSİST-LENİNİST ÖNDERLİK ALTINDA ÖRGÜTLEYECEK VE YÖNETECEKTİR.

(PARTİ BAYRAGI SAYI 1, Sy.23-25)

eğitim sistemi, al düzenin hizmetindedir

mürüyü meşru gören, bu düzeni korumaya çalışan kişiler olarak yetiştirmeye çalışmaktadır.

ÜLKEMİZDEKİ EĞİTİM HAYATTAN KOPUK VE EZBERCİDİR!

Ülkemizdeki eğitim "sabahlamacı", ezberci bir medrese eğitimidir. Öğrencilerin kafası bir işe yaramayan yığınla bilgiyle doldurulmuştur.Bunların öğrencilerin hayatıyla bir bağlantısı yoktur. Öğernci neye yaradığını, ne olduğunu bilmediği bir sürü şeyi ezberler durur. Lenin : "Eski okul bir sabahlama okuluydu; öğrencileri, beyni tıkayan ve genç kuşağı tek bir modele göre biçimlenmiş bürokratlar haline dönüştüren bir yığın yararsız, yüzeysel, boş bilgiyi yutmaya zorluyordu." (Gençlik Üzerine, sf. 305, Sol Y.) diyor. Eğitim, üretimden, pratikten kopuk bir şekilde verilir. Okulların çok azında laboratuvar ve kütüphane vardır. Bunlar da hemen hemen hiç kullanılmazlar. Okulun mevcut laboratuvarını görmeden mezun olan çok sayıda öğrenci vardır. Toplam resmi ortaokul ve liselerin ancak yarısının fizik takımı, üçte birinin kimya, dörtte birinin de biyoloji takımı vardır.

Bu eğitimde öğrenci araştırıcı, tartışıcı, değiştirici değil, neye yaradığını ve nasıl kullanılacağını bilmediği birçok bilgiyi ezberlemek durumunda olan bir kişidir. Ne kadar çok ezberlerse o kadar çok "başarılıdır". Ezberlediklerinin hayatla olan ilişkisinin ne olduğunu bilip bilmemesi, ya da bunları hayata uygulayarak geliştirmesi, yaratıcı olması için önemli değildir. Öğrenci tamamen pasif, edilgen, alıcı durumuna getirilmiştir. Eğitime hiç bir katkısı yoktur. Öğretmenin de aynı şekilde eğitime hiç bir katkısı yoktur. O da belirlenmiş şeyleri ezberletmekle ve ezberlemelerine göre öğrencileri başarılı ya da başarısız saymakla yükümlüdür. Öğretmenin de yaratıcılığı ortadan kaldırılmıştır. Bu durum öğrencilerin yaratıcılığını, değiştirici özelliğini yok etmektedir. Öğrenci bulunduğu ortamın sessiz, o ortamı değiştirmeyi düşünmeyen bir kişisi olarak yetiştirilmektedir.

DAYAK VE NOT SİSTEMİYLE; BİREYCİ,. SİLİK KİŞİLİKLİ BİREYLER YETİŞTİRİLMEKTEDİR

Feodalizmden kalma dayak, ülkemizdeki eğitimin önemli bir unsuru durumundadır. Okullarda da yağı meşrulaştıran "eti senin kemiği benim" anlayışı sürmektedir. Okullarda eğitimin ataerkil ailelerdekinin tam bir benzeri olarak feodal bir hakimiyeti vardır. "Astığı astık, kestiği kestik"tir, "ne derse doğru"dur. (Bu faşist- feodal eğitimin yerleştirdiği bir durumdur. Bugün bu durum devrimci, demokrat öğrencilerin, öğretmenlerin mücadelesiyle kırılmaktadır.) Dayak, öğretmenin kesin hakim oluşu, çeşitli siyasi, kültürel çalışmaların faşist disiplin yönetmenliği tarafından ortadan kaldırılmış olması; notun bir tehdit aracı olarak kullanılması, öğrencilerin kendilerini özgürce geliştirebilmesini engellemekte, onlarda silik bir kişilik yerleştirmektedir.



Mevcut eğitim her şeyiyle yarışmacılığı,bireyciliği körüklemekte; toplumu değil, kendini düşünen; ancak başkalarını geçtiği taktirde varolabilen, bunun için de dayanışmaya karşı olan bireyci kişiler yetiştirmektedir. Arkadaşının başarısına yardımcı olmaya değil, engellemeye çalışan, onun başarısına sevinmeyen, üzülen kişiler yetiştirmektedir. Not sistemi, yarışmacı sınav, ödev sistemi bu yanlış anlayışı körüklemektedir.

MEVCUT EĞİTİM SİSTEMİ ELEYİCİDİR

Bu eğitim sistemi sınıf geçme, not sistem-

Devamı arka sayfada

Demokratik halk iktidarı ve sosyalizmde eğitim

Devrimci İşçi-Köylü İktidarı ve sosyalizm şartlarında artık üretim sömürü ve kâr için değil, toplum için yapılmaktadır. Devlet emekçilerin demokratik bir diktatörlüğüdür. Bu durumda eğitim artık toplumun yararına, geniş işçi-emekçi yığınların yararınadır. Sosyalist inşaya ve proleter kültür devrimine hizmet eder. Baştan aşağı demokratiktir, devrimcidir, herkese açık ve parasızdır.

SOSYALİZMDE EĞİTİM, KİŞİLERİN ÇOK YÖNLÜ GELİŞMESİNİ SAĞLAR

Öğrencilere tarih, bilim, toplumsal olaylar hakkında çarpıtılmış bilgiler değil, bilimsel doğrular öğretilir. Öğrencilerin bakış açılarını sınırlayan her şeye karşı öğrenciler silahlandırılır, materyalist bir bakış açısı kazandırılır. Öğrenciler sömürüye boyun eğen kişiler olarak değil, emeğe saygı, sosyalizme, proleter ideolijiye bağlılık, emperyalizme, sosyal-emperyalizme,sömürüye ve her türden gericiliğe karşı nefret ve mücadele bilinciyle yetiştirilirler.

Üretimde bilimsel araştırma, üretim çalışması ve askeri-bedensel eğitim birleştirilmiştir. Bu eğitimin soyut, pratikten ve üretimden kopuk olmasına son vermektedir.Ezberciliğin yerine araştırma ve pratik temelinde bir öğrenim geçer. Böylece öğrencilerin topluma, emeğe yabancılaşması önlenir. Belli bir yaştan sonra poli-teknik (çok sanatlı) eğitim başlar. Böylece öğrenciler pratik üretim faaliyeti içinde üretimin belli başlı bütün dalları hakkında teorik ve pratik bilgi sahibi olurlar. Bu,öğrencilerin bütün yeteneklerini, becerilerini özgürcü geliştirir, her alanda geniş bilimsel bilgi sahibi yapar.

Öğrenciler eğitim sırasında edilgen, alıcı değil, aktif ve yaratıcıdırlar. Eğitim bütün öğrencilerin rahatça ve aktif olarak katıldıkları bir araştırma ve tartışma ortamında yapılır. Bu,öğrencilerin bilgilerinin ve devrimci kişiliklerinin gelişmesini güçlendirir.

EĞİTİM DEVRİME VE SOSYALİST INŞAYA HİZMET EDER

Eğitim sosyalist ekonominin inşasına hizmet eder, bilim ve tekniğin hızla gelişmesini ve bunun hızla kitlelere aktarılmasını sağlar. Bu amaçla her düzeydeki okul olanağı, çeşitli biçimlerle herkese ulaştırılır. Eğitimde üretim faaliyeti ile bilimsel araştırmanın birleştirilmesi bilimi hızla geliştirir, tekniği ilerletir.

Eğitim proleter kültür devriminin bir aracıdır. Bu amaçla eğitimin ideolojik ekseni her zaman sağlam tutulur, sürekli güçlendirilir. Proleter ideoloji herkese kavratılmaya, her türden burjuva ideoloji yok edilmeye çalışılır. Üretim faaliyeti ile dersin (hem ideolojik, hem de bilimsel)birleştirilmiş olması ve yetişkinlerin belli başlı bütün üretim dallarında teorik ve pratik olarak eğitilmeleri kafa ve kol emeği arasındaki farklılığın kaldırılmasına hizmet eder.

Eğitim, her türlü bireyciliğin, kariyerizmin yerine kollektiflik, dayanışma,topluma ve devrime hizmet anlayışını yerleştirir.

EĞİTİM DEMOKRATİKTİR

Eğitim demokratik bir şekilde örgütlenmiştir. Öğretmen ve öğrenciler okulun ve eğitimin yönlendirilmesinde, yönetilmesinde, kapsamının ve yönteminin belirlenmesinde söz ve karar sahibidirler.

Eğitim ulusal baskının bir aracı değildir. Herkesin kendi dilinde eğitim yapma olağı vardır. Eğitim ulusal çitlerin artmasına, fiili eşitsizliklerin güçlenmesine hizmet etmez. Kitleleri enternasyonalist bir ruhla eğiterek, emekçi kitleler arasında proleter dayanışma ve birlik bilinci geliştirir. Fiili eşitsizlikleri ortadan kaldırmaya hizmet eder.

EĞİTİM PARASIZDIR

Eğitim parasızdır ve yaygındır. Herkesin eğitim yapma olanağı sağlanmıştır. Kreşler, anaokulları ile çocukların bilimsel bir şekilde eğitilmeleri daha ilkokul öncesinde yaygın olarak başlar. Okul olanakları çok yaygındır. Ayrıca bu, halk eğitimi için açılan çeşitli kurslarla desteklenir. Kitap , ders araçları, diğer okul giderlerinin tamamı devlet tarafından karşılanır. Bu durum sosyalist ülkelerde okuma-yazma bilmeyenlerin oranını kısa zamanda sıfıra indirmiştir. Yükseköğrenim olanağı herkese sağlanmıştır. Yarım gün, tam gün okulları, kısa dönemli kurslar, fabrika içinde eğitim gibi çeşitli yöntemlerle bu olanak çok yaygınlaştırılmıştır. İşçiler için yükseköğrenime girebilmek için daha önceki bir okulu bitirmiş olmak şartı bile aranmamaktadır. Ayrıca her düzeyde halkın eğitimi için çeşitli kurslar düzenlenmektedir.

Bu durum sosyalist ülkelerde kısa zamanda halkın ideolojik, kültürel ve bilimsel düzeyini hızla yükseltmektedir. Proletarya diktatörlüğünü ve sosyalist ekonomiyi güçlendirmektedir.







SOSYALİST EĞİTİMDE ÜRETİM ÇALIŞMASI, DERS VE ASKERİ- BEDENSEL EĞİTİM BİRLEŞTİRİLMİŞTİR

faşist-feodal eğitim

Baş.ta.sa.7'de

leriyle her yıl binlerce öğrenciyi elemektedir. Bu elemeler yoksul halk çocuklarında büyük mali, sosyal ve psikolojik tahribatlara yol açmaktadır. Her öğrenim döneminden sonra, çevremizde intihar eden, evinden kaçan ya da artık okumayı bırakan birçok öğrencinin haberini duyarız. Her yıl önemli sayıda öğrenci öğrenimini terketmektedir. İlkokullarda öğrencilerin her yıl % 20'si sınıfta kalmaktadır. Her 100 kişiden ancak 27'si normal süresinde ilkokulu bitirmektedir.

Bu sayı ortaöğrenimde, 100 kişide 50 kişidir. 1970-71 döneminde 30 bin öğrenci çeşitli nedenlerle eğitimi bırakmıştır. Bunun % 80'i köylerdendir. Ortaöğrenimde sınıfta kalma oranı % 20-25 arasındadır. Tüm meslek ve teknik okullarda 1971-72 döneminde 40 bin öğrenci okulu terketmiştir. Aynı dönemde ortaokul ve liselerde 37 bin öğrenci belgelenmiştir. (Bu sayıya öğrenimini terkedenler dahil değildir) 1972-73 döneminde ilkokullardan mezun olanların ortaokula kaydolma oranı % 43'tür. Bu sayı kızlar için %30 'dur. Köylerde ise % 23 olan kaydolma oranına karşılık kızlar için % 11'dir. Liselere kaydolma oranı ise % 74'tür. Bu duruma göre çocukların % 52'si 12 yaşında, % 75'i 14-15 yaşında eğitimden uzaklaşmaktadır.

MEVCUT EĞİTİM ÖĞRENCİLERİN YETENEKLERİNİN GELİŞMESİNİ ENGELLEMEKTEDİR

Bu eğitim çocukların ve gençlerin çeşitli yeteneklerinin tespit edilmesine ve geliştirilmesine yönelmez. Herkesin belli bir yönünün "geliştirilmesine", diğer yönlerinin köreltilmesine çalışılır. İş bölümünün gelişmiş olması sömürücü sınıflar için bir emekçinin bir tek yönünün gelişmesi yeterlidir. Ayrıca bu durum onlar için iyi bir şeydir, çünkü bir alandan başka bir alanda iş yapamayacak olan işçileri, işten atma korkusuyla daha çok sömürmek mümkündür.

Mevcut eğitim çocukların, gençlerin yeteneklerinin tespit edilmesi ve geliştirilmesine yönelmez, herkese aynı türden eğitim verilerek onların ancak belli yönlerde gelişmesi sağlanır. Bu onların kendi yeteneklerine yabancılaşmalarını, robotlaşmalarını, bürokratlaşmalarını getirir. Üniversitede bile öğrenciler kendi istek ve yeteneklerine uygun okulda öğrenim görmemektedirler.

Ülkemizdeki eğitimin bir diğer özelliği de onun bilimdeki birçok değişmelere rağmen değişmeden kalmasıdır. Ayrıca çok uzun zaman almaktadır. 11 yıl okuyarak liseyi bitiren bir öğrenci daha hiç bir beceri ve hayata aktaracak bilgiye sahip değildir. İlkokul, ortaokul, lise ve yükseköğrenimde aynı şeyler bir iki ilaveyle okutulmaktadır.

EĞİTİMİN VE OKULLARIN ÖRGÜTLENDİRİLMESİ DEMOKRATİK DEĞİLDİR

İlkokuldan yükseköğrenime kadar öğrenci ve öğretmenleri ekonomik ve siyasi baskı altına alan ve onların eğitimin yönetimine katılmasını engelleyen faşist-feodal yönetmenlikler vardır. Öğrencilerin, öğretmenlerin eğitimin yönetilmesinde, yönlendirilmesinde, kapsamının belirlenmesinde, planlanmasında, yöntemlerinin belirlenmesinde hiç bir söz hakları yoktur. İdari görevlerdeki öğretmenler ise sadece belirlenmiş yönetmenliklerin birer uygulayıcısı durumundadırlar. Öğretmen ve öğrencilerin yönetime katılmaları engellendiği gibi, onların ekonomik ve siyasi örgütlenmeleri ve çalışmaları da çeşitli biçimlerde engellenmektedir. Örneğin bir yüksekokulda ancak bir öğrenci derneği kurulabilmekte, 18 yaşından küçüklerin derneğe üye olması engellenmekte, öğretmenlerin siyasi çalışmaları, siyasi partilere üye olmaları ve grevli-toplu sözleşmeli sendika hakları ortadan kaldırılmıştır. Var olan hakları da yok etmek için sistemli saldırılar yapılmaktadır.

Faşist diktatörlük yasalarında "özerklik" diye faşist-feodal bir sistemi uygulamaktadır. Bunun özerklikle, yani üniversiteyi öğrenci ve öğretim üyelerinin yönetmesiyle, buralarda serbest bir siyasi ve bilimsel çalışma ve araştırma olanağının var olmasıyla zerre kadar ilişkisi yoktur. O bunların hepsini ortadan kaldırmaktadır. Üniversite içinden oluşturulan çeşitli "yönetim organları" -ki bunlara öğrenciler katılmazlar- ise sadece faşist diktatörlüğün yasalarını hayata geçirme "yetkisine" sahiptirler. Mevcut kürsü sistemi ile öğretim üyelerinin bilimsel çalışmaları, öğrenci ve öğretim üyelerinin yönetime katılması engellenmektedir. Kürsü sahibi olan öğretim üyesi, öğrenciler ve diğer öğretim üyeleri üzerinde her türlü ekonomik, siyasi, idari, akademik baskı uygulayabilmektedir. Öğrenci gençlik bugün özerk ve demokratik üniversitenın, demokratik lisenin ancak UDHD ve sosyalizmin zaferiyle gerçekleşeceğinin bilincinde olarak mücadelelerini bu hedefe bağlayarak sürdürmektedirler. Bugün öğretmenlerin de kurtuluşunun ancak, demokratik lise ve üniversitenin gerçekleşeceği, faşist-feodal eğitim yerine halk için eğitimin geçiriliceği devrimci demokratik halk iktidarıyla olacağının bilincinde olarak, öğretmenler ve öğrenciler birlikte mücadele yürütmekte ve her geçen gün bunu daha da güçlendirmektedirler.

FAŞİST-FEODAL EĞİTİM MİLLİ ZULMÜN BİR PARÇASI VE ARACIDIR

Ülkemizde eğitim, milli zulmün ve zor-asimilasyonun bir parçasıdır. Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetlerin kendi dillerini konuşmaları ve kendi dillerinde eğitim yapmaları yasaklanmıştır. Bu ulusların kendi dillerinde eğitim yapan okulları yoktur. Türk dili ile ve Türk okullarında eğitim yapmak zorunda bırakılmaktadırlar. Böylece bu ulusların kendi dilleri ve kültürleri zorla yok edilmeye ve Türk kültür ve dili zorla yerleştirilmeye çalışmaktadır. Bu,ezilen ulusun ve halkının gelişmemesini getirmekte, birçok fiili eşitsizliğe yol açmaktadır. Bireyler kendi dili ve kültürleri temelinde eğitilirse en iyi şekilde gelişebilirler. Bu olanağın Kürt ulusunun elinden zorla alınmış olması, bu ulustan bireylerin bilgi, beceri ve kişiliklerini gelistirebilmelerini engellemektedir. Yabancı bir dilde eğitim görmeleri Kürdistan'daki öğrencilerin başarısızlıklarının önemli bir nedeni olmaktadır. İlkokul birinci sınıfta kalma oranı yer yer % 80 gibi korkunç düzeylere varabilmektedir. 1971-72 öğrenim yılında Kürdistan'daki ilkokul öğrencileri Türkiye toplamının 1/5'i kadarken, çeşitli nedenlerle eğitimden ayrılan öğrenci sayısında bu oran 1/3'tür. Bunlar Kürdistan'da, derslerde başarı oranının çok daha düşük olduğunu gösterir. Milli zulmün bir parçası olarak var olan okul ve eğitim olanakları Kürdistan'a çok daha kısıtlı bir şekilde iletilmektedir. Örneğin, DİE'nin resmi rakamlarına göre 1971-72 öğrenim döneminde toplam 145 bin ilkokul öğretmeninden ancak 29 bini Kürdistan'dadır. Ve Kürdistan bir mecburi hizmet ve sürgün bölgesi olduğu için bunların da çoğu tecrübesiz öğretmenlerdir. Örneğin 1971 yılında buradaki ilkokul öğretmenlerinin % 72.2'si en alt derece olan 12. dereceden maaş almaktaydı. 1973-74 rakamlarına göre 2203 resmi ortaokulun ancak 385'i, 634 resmi lisenin ise 114'ü Kürdistan'dadır. Toplam 228 fakülte ve yüksek dereceli okulun ise sadece 18 tanesi Kürdistan'da kurulmuştur. Okul-öğretim olanakları Kürdistan'da böylesine kısıtlanırken, Yatılı Bölge ilk ve ortaokullarının hemen hemen tamamı Kürdistan'da kurulmuştur. 1971-72 döneminde 47 yatılı bölge ilkokulunun 40'ı, 1973-74 döneminde 39 yatılı bölge ortaokulunun 32'si Kürdistan'dadır. Bu okullar son dönemlerde sadece Kürdistan'a açılmaktadır. Çünkü yatılı bölge okullarında öğrenciler ailelerinden ve çevrelerinden kopartılmaktadır. Böylece öğrencilerin kültür ve dilleri iyiden iyiye unutturulup Türk dili ve kültürüyle yetiştirilmeleri, yani eritilmeleri çok kolay ve çok daha başarılı olmaktadır. Bunun benzeri bir uygulama da 1960'lardan sonra başlanılan ve günümüzde yoğunlaştırılan Ana Sınıflar denen uygulamadır. Bu uygulamaya göre Kürdistan'da köylere kadar Ana Sınıfları açarak daha ilkokul öncesinde çocuklara ana dili ve kültürü unutturulup Türkçe öğretilmeye çalışılmaktadır. Bunlar ülkemizdeki faşist-feodal eğitimin asimilasyoncu olduğunu ve milli zulmün bir parçası olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Kürdistan'da eğitim olanaklarının çok daha geri düzeyde olması sadece milli zulmün bir ifadesi ve sonucu değildir. Bu aynı zamanda, burada feodalizmin parçalanmışlığının daha geri düzeylerde olmasının, feodalizmin çok daha yoğun olmasının bir sonucudur. Bu gerilik bu iki etmenin iç içe geçmesiyle ortaya çıkar.

ÜLKEMİZDE ÖĞRETİM OLANAKLARI ÇOK GERİDİR, DENGESİZLİK VE EŞİTSİZLİK ÜZERİNE TEMELLENMİŞTİR

Faşist diktatörlük, ülkemizde okul olanaklarını çok kısıtlamıştır. Halka okul olanaklarının iletilmesi çok geri düzeylerdedir. Ve faşist diktatörlük bu konuya hiç de önem vermemektedir. Öte yandan eğitim(!) büyük eşitsizlikleri ve dengesizlikleri içinde barındırmaktadır. Emekçi sınıflarla sömürücü sınıflar, köy ile şehir, kadın ile erkek, batı ile Kürdistan arasında okul olanakları açısından büyük uçurumlar söz konusudur.

Bu eşitsizliğin kaldırılması ve herkese kısıntısız bir eğitim olanağının sağlanması ancak UDHD ve -sosyalizm ile mümkündür. Lenin bu konuda şunları söylüyor: "... Biz aynı şekilde eğitim ve öğretimin etkisini de kesinlikle önemsiz saymıyoruz, fakat özellikle şu görüşteyiz :1-Eğitim, yalnızca içinde bulundukları ortamdan çekip çıkarılarak kulak haline getirilenlere değil,herkese verilmelidir...."

"Herkese!..." işte Marksistlerin istediği tam da budur. Fakat onlar, bunun mevcut sosyo-ekonomik koşullar altında erişilemez olduğunu savunmaktadırlar. Çünkü "eğitim" okulların parasız olması halinde bile para gerektirir, ve bu olanağa da yalnızca "yükselmiş olanlar" (sınıflar) sahiptir. Yani Marksistler burada da "sosyal sınıfların kesin savaşımları' dışında bir yol olmadığı görüşündedir." (Eğitim Politikası ve Pedagoji üzerine, sf.105)

Ülkemizde hâlâ milyonlarca kişi okuma-yazma bilmemektedir. 1970 yılında 6 yaş ve yukarısındaki nüfusun ancak % 55'i okuma-yazma bilmektedir. Bu oran kadınlarda çok daha düşüktür. Erkeklerin % 69.4'ü kadınların ise ancak % 40.9'u okuma-yazma bilmektedir. Okuma-yazma bilmeyenlerin oranında bir azalış söz konusudur, ama mutlak sayıda önemli bir değişme yoktur. 1970 yılında 6 yaşın yukarısında, 13 milyon 368 bin kişi okuma-yazma bilmemektedir. Bu sayı 1960'tan beri 10 yıl içinde ancak 300.000 azalmıştır. Okuma-yazma bilenlerin oranı doğu illeri için çok daşa düşüktür. Kürdistan'da bu oran % 30 dolaylarındadır.

OKUMA-YAZMA BİLENLERİN ORANLARI

	ERKEK	KADIN
Hakkari........	% 35.7	% 7.6
Mardin.........	% 41.5	% 10.9
İstanbul......	% 85.4	% 67.6
İzmir.........	% 81.5	% 58

Okuma-yazma bılenlerin oranları köylerde % 30, şehirlerde ise % 70'tir. Ülkemizde her düzeydeki okullaşma oranı çok düşük düzeylerdedir, ve bu oranlar da kadınlar ve Kürdistan için çok daha düşük düzeylerdedir. Toplam 35 bin köyün 4 bininden fazlasında ilkokul yoktur. Var olan köylerin de çok büyük bir kısmında bir ya da iki dersane, bir-iki tane öğretmen vardır.

İlköğretim, yasalara göre zorunlu iken, ilkokul çağında olup okuyamayar binlerce çocuk vardır. İlkokul çağındaki çocukların okullaşması büyük farklılıklar göstermektedir. Bu oran İstanbul'da % 92,7 iken, Diyarbakır'da % 43'tür. 1973-74 döneminde ortaokul çağındakilerin okullaşma oranı ise daha da düşüktür. Bu oran %34,4 (Erkekler için % 49,5, kızlar için % 19,5)'tir. Lise çağındakilerin okullaşma oranı % 20,5'tir. Bu kızlarda % 13,1'e düşmektedir. Yüksekokul çağındakilerin (18-22 yaş) okullaşma oranı 1971 yılında 6,8'dir. Kızlarda % 2,5, erkeklerde %11'dir. Özellikle yükseköğrenimdeki okullaşma oranı her yıl düşmektedir. Bu oranlar doğu illerinde çok daha düşüktür.

Ülkemizde okul ve öğretmen sayıları hem genel nüfusa göre, hem de öğrencilerin sayısına göre çok az bir düzeydedir. Lise ve ortaokullarda boş geçen ders sayısı çok büyük rakamlara ulaşmaktadır. Birçok derse dersin öğretmeni olmayanlar girmektedir. Okulların çoğu ikili öğrenim yapmaktadır. Sınıflara düşen öğrenci sayıları fazladır. İlkokullarda ise durum daha da kötüdür. Birçok köy ilkokulu 1-2 öğretmen ve 1-2 dersaneli durumdadır. Örneğin 1971-72 rakamlarına göre 35 bin 916 köy ilkokulunun durumu şöyledir:

DERSANE SAYISINA GÖRE KÖY İLKOKULLARININ SAYILARI

1 dersaneli	15701
2 dersaneli	12068
3 dersaneli	3951
4 dersaneli	1364
5 dersaneli	1440
6 dersaneli	1392

ÖĞRETMENLERİN SAYISINA GÖRE KÖY İLKOKULLARININ SAYILARI

1 öğretmenli ...	11386	5 öğretmenli ...	1663
2 öğretmenli ...	12556	6 öğretmenli ...	732
3 öğretmenli ...	4712	7 öğretmenli ...	520
4 öğretmenli ...	2819	8 öğretmenli	1528

Bu sayılar Kürdistan için çok daha kötü oranlardadır.

Ülkemizdeki eğitim; ilkokuldan, yüksekokula kadar paralıdır. Öğrenciler büyük masraflarla okuyabilmektedir(!) Ortaokul-lise ve üniversiteyi ailesinden ayrı olarak okumak zorunda olan öğrencilerin barınma masrafları çok yüksek düzeydedir. Kitap sömürüsünden, emekçi halkın sırtından milyonlarca lira vurgun vurulmaktadır. İçeriği aynı olan ufak değişikliklerle yayınlanmış çeşit çeşit ders kitabı vardır. Üniversitelerde bu sömürü daha keskin bir düzeydedir. Bazı öğretim üyeleri kitaplarını ders notlarını almayan öğrencileri dersinden geçirmemektedir. Öğrenci kredileri gülünç miktardadır.

Ülkemizdeki eğitim bu özelliklerini MC hükümetleri zamanında kazanmamış, ya da kazanmaya başlamamıştır. Bu özelliklere o 1930'lardan beri sahiptir. Faşist diktatörlüğün kurulmasına paralel olarak eğitimin faşistleştirilmesi de gerçekleştirilmiştir. Çeşitli reformist-revizyonist ve oportünist çizgi devrim ve karşı-devrim arasındaki çelişkinin keskinleşmesiyle faşist diktatörlüğün yeni tedbir ve saldırılara girişmesini görerek bu sonuca varıyorlar. Onlar böylece bazı düzeltmelerle eğitimin faşist-feodal niteliğinin değişebileceği hayallerini yayıyorlar.

Atatürk Eğitim Enstitüsünde faşist isgali kırma mücadelesi sürüyor

Eğitim enstitülerinde geniş gençlik yığınları yaklaşık 2 yıldır süren, kendi üzerlerinde somut olarak var olan baskı ve zulme karşı mücadeleye atılmalarına rağmen mücadele henüz örgütsüzdür. Faşist işgalleri kıracak "ilahi kurtarıcılar" beklemek ya da reformizmin pembe hayallerine kapılmak, bu dağınıklığı artıracak, faşist diktatörlüğün ekmeğine yağ sürecektir. Faşist işgali kırmak, önce örgütlenmek sonra da diğer gençlik kesiminin ve halkın desteğini almakla mümkün olacaktır.

Örgütsüzlüğü örgütlülüğe dönüştürmek az konuşup çok çalışmakla, militan bir mücadele azmiyle olacaktır.

Eğitim enstitülerinde kitlenin örgütlü gücüne güvenilmesi ve bunun yaratılması için çalışılması, karşı-devrim güçlerini mutlaka geriletecektir. Tüm ilerici, devrimci öğrencilerin birliği, giderek tüm kitlenin birleştirilmesi ve örgütlenmesi, emekçi halkla ve devrimci kuruluşlarla dayanışmaya girilmesi, doğru bir eylem çizgisi, sabırlı ve fedakar çalışma ve tüm bunları militan bir ruhla yürütme isteği, bu okullardaki işgalleri kıracaktır.

Kendi örgütlü gücümüz yerine, CHP reformizmine güvenmenin etkilerini kırmalıyız. Var olan devrimci kitle potansiyelini harekete geçirmeliyiz. Halk içindeki diğer siyasi gruplarla ve onların etkilediği kitleyle, eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde birleşmeliyiz. Doğru bir eylem çizgisi saptamalı, zor koşullar altında verilen işgalleri kırma mücadelesinde maceracılığa ve teslimiyetçiliğe prim verilmemelidir. Ve verilen tüm mücadeleyi UDHD mücadelesinin bir parçası olarak ele alınmalı, faşist işgali kırma mücadelesini faşist diktatörlüğe karşı mücadele haline getirmeliyiz.

İYDGD, eğitim enstitülerindeki mücadeleyi bu perspektifte kavramaktadır. İstanbul'da Atatürk Eğitim ve Ortaköy Eğitim Enstitülerinde faşist işgali kırma mücadelesinde kavradığı bu perspektifi hayata geçirmede kararlıdır.

Bunun için "Eğitimli arkadaş bir avuç faşiste karşı birleşin" başlıklı bir afişi, gene duvar gazeteleri ve bildiri gibi propaganda araçlarını eğitim enstitülerinin açıldığı günlerde hayata geçirmiş, mücadelenin önemini üyelerine kavratmaya çalışmıştır. İçinde bulunduğumuz günler ve gelecek, İYDGD'nin eğitim enstitülerindeki mücadeleyi örgütleyeceği ve ona önderlik edeceği günler olacaktır.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE FAŞİST İŞGALLERİ KIRACAĞIZ !

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET !

Gazi Eğitim Enstitüsünde faşist işgal kırılacaktır

Gazi Eğitim Enstitüsü, faşistlerin eskiden beri kontrol altına alıp, işgal etmek istedikleri bir okuldu. Bunu faşist MC döneminde başardılar. Ankara Beşevler bölgesinde bulunan Gazi Eğitim Enstitüsünün faşist işgal altına girmesi Ankara gençliğinin devrimci mücadelesine büyük zararlar verdi. Beşevler bölgesinden faşist terör eksik olmadı. Birçok ilerici yurtsever kişi öldürüldü, yüzlerce öğrenci yaralandı.

Yurtsever, devrimci öğrenciler çeşitli hata ve zaaflara rağmen G.E. 'deki faşist işgali kırma mücadelesini hiç bir zaman bırakmadılar. En olumsuz şartlarda dahi çaba sarfettiler.

Bugün G.E.E'ne yüzlerce devrimci, yurtsever öğrenci kayıt yaptırmış durumda. Bu faşist işgali kırmak açısından oldukça olumlu bir durumdur. Fakat gittikçe kalabalıklaşan bu ilerici, devrimci öğrenci kitlesini doğru bir önderlik altında birleştirmek ve birim örgütü olan GAZİ-DER çatısı altında toplamak gerekmektedir.

Bugün GAZİ-DER'in yönetiminde ortayolcular bulunmaktadır. Ortayolcular siyasi anlayışlarından ve bölücü tavırlarından dolayı öğrenci kitlesine önderlik edememekte, mücadeleyi zayıflatmaktadırlar. Önümüzdeki günlerde GAZİ-DER'in kongresi yapılacak. Tüm öğrenci kitlesi AYDGD taraftarlarının etrafında birleşerek ortayolcu yönetimi değiştirmelidir. Bu G.E.E öğrencilerinin birliğini sağlayacak ve faşist işgali kırma mücadelesini güçlü kılacaktır.

Bütün öğrenci arkadaşlar kayıtlar, seçimler, ve diğer bütün sorunlarla ilgili Ankara YDGD'deki Danışma Bürolarına başvurmalıdırlar.

İYDGD

Baş.ta.Sa.11

ruz. Bu kursları en geniş kitleye açma çabamız, bürokratik ve diğer engeller yüzünden gerçekleşemeyecek, kurslar ancak sınırlı sayıda arkadaşlara verilecek.

Faşist-feodal eğitimi protesto kampanyası bir gece, miting ve yürüyüş düzenlenerek sonuçlandıracağız. 14 Haziran'da Tepebaşı Gazinosunda "Faşist-feodal Eğitime Karşı Mücadele Gecesi" düzenledik. Geceyi 7-8 bin kişinin katılabilmesini sağlamak için Spor ve Sergi Sarayında yapmak istedik, ancak bürokratik engellemeler yüzünden alamadık. Tepebaşı Gazinosundaki geceye en az 4000 kişi katılacak. Gecede faşist-feodal eğitimin çeşitli gençlik kesimleriyle ilişkisi kavratılacak, ayrıca devrimci kültür ve sanat gösterileri düzenlenecek.

Kampanyayı 17 Haziran'da Saraçhane'den Sultanahmet Meydanına kadar bir miting ve yürüyüş düzenleyerek sonuçlandıracağız. Miting ve yürüyüşün iznini aldık. Mitingin hazırlık çalışmaları, kampanyanın canlılığını en üst noktaya ulaştıracaktır. Her birim ve derneğin kendi pankartı altında yürümesini sağlamak için şimdiden hazırlanıyoruz.

Mitingin afişleme ve yazılamasını yapacak, üniversite sınavlarına giren en geniş kitleye bildiri ve mitinge çağrı ilanı dağıtacak, en geniş kitlenin seferber edilmesine çalışacağız. Mitingin diğer siyasetlerle "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesi uyarınca faşist diktatörlüğe karşı güçlü bir eylem olması için çalışacağız.

Faşist-feodal eğitimi protesto gecesi, mitingi ve yürüyüşü, kampanyanın kitlelere mal olduğunu kanıtlayacak, başarıyla sonuçlandıracağız.

MUĞLA Eğitim enstitüsünde öğrenci temsilciliği seçimlerini yurtsever devrimci öğrenciler kazandı

Muğla Eğitim Enstitüsünde öğrenci temsilciliğini H.K. yolunda GENÇLİK taraftarı adaylar kazandı. 1976- 1977 öğretim yılında da öğrenci temsilciliğini elinde bulunduran yurtsever-devrimciler, 1977-78 öğretim yılında da sürdürdükleri sistemli çalışmayla seçimleri kazandılar.

440 kişinin katıldığı seçimlerde, HKyG: 206, "D.Yol": 159 ve diğer adayın 73 oy alması okul kitlesinin yurtsever-devrimcilere duyduğu güvenin ifadesi oldu.

Seçim çalışmaları boyunca "D.Yol"un revizyonistlerin, sürdürdüğü kafakolcu, yalan, iftira ve demogojiye dayalı karşı-devrimci taktikler bu sonuçla boşa çıkarılmış oldu ve öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinin de gerçek önderlerinin yurtsever-devrimciler olduğu pratik tarafından kanıtlandı.

İYDGD Başkanı : Ahmet Necdet Öğütçü :

Faşist işgal gençliğin örgütlü mücadelesiyle kırılacaktır

İstanbul'da da uzun bir dönemdir, diğer eğitim enstitüleri gibi, polis-idare-ve Ülkü Ocaklı faşistlerin işgali altında tutulan Atatürk Eğitim Enstitüsü ve Ortaköy Eğitim Enstitüsünde faşist işgali kırmak için yurtsever devrimci gençliğin önderliğinde devrimciler ileri atılıyorlar.

Atatürk Eğitim Enstitüsünde, işgal altında olduğu dönemde birçok öğrenciye işkence yapılmış, okula alınmamış, Ülkü Ocaklarına zorla kayıt yapılmış, haraç alınmış, veliler dövülmüştür. Okulun karşısındaki yurt faşist karargahı haline getirilmiş, saldırılarda üs olarak kullanılmıştır.

Bugün Atatürk Eğitim Enstitüsünde binlerce devrimci, demokrat öğrenci polisin okuldan çekilmesini, faşist yöneticilerin alınmasını, yurdun kapatılmasını, atılanların geri alınmasını, ek sömestr ve sınav hakkı tanınmasını, faşist katillerin ve zorbaların tutuklanıp cezalandırılmasını istemektedir.

Atatürk Eğitim ve Ortaköy Eğitim Enstitülerinde devrimci, yurtsever, demokrat öğrencilerin faşist işgali kırma, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği mücadelesinde ve yukarıdaki demokratik talepler doğrultusundaki mücadelelerinde ve bu mücadeleyi en geniş kitleye ulaştırmak için girişilen propaganda ve ajitasyon çalışmalarında ; mücadeleyi örgütlemek, doğru hedef tespit etmek, propaganda araçlarını hayata geçirmek, kitleleri kazanmak ve seferber etmek, mücadelelerini yükseltmek noktasında yurtsever devrimci gençlik, mücadeleye önderlik etmede kararlıdır.

Atatürk Eğitim Enstitüsü, geçen hafta açıldı. Yurtsever devrimci öğrenciler, yaptıkları ön hazırlıklar sonucu okula güçlü bir şekilde gitmeyi başardılar. Faşistler şu anda kitleden koparılmış durumda. Devrimci, yurtsever öğrenciler geniş kitleyi birleştirmek için yoğun çaba harcamakta ve bunda başarılı olmaktadırlar. Okulda çok sayıda polis vardır. Koridorlarda ve sınıfların kapılarında dahi polis bulunmaktadır. Polis, devrimcilerin öğrenci kitlesiyle birleşmesini engellemek için yoğun çaba harcamaktadır.

İYDGD ve KYDGD, Atatürk Eğitim Enstitüsündeki işgali kırmak için yoğun bir faaliyet sürdürmektedirler. Üyeleriyle toplantılar yapmakta, Eğitim'deki mücadelenin sorunlarını tartışmaktadırlar. Yurtsever devrimci öğrenciler ve KYDGD imzalı afişler okul civarında ve Kadıköy bölgesinde yapıştırıldı.

İYDGD üyeleri, İstanbul Dev-Genç üyeleriyle birlikte hareket etmeyi sağlamak için yoğun ve sorumlu bir çaba harcamaktadırlar. Fakat Dev-Genç'liler devrimci grupların eylem birliğini hafife almakta ve işe fırsatçı ve grupçu bir açıdan yaklaşmaktadırlar. Bu öğrencilerin sağlam bir birliğini engellemekte, mücadeleye zarar vermektedir.

Atatürk Eğitim'deki mücadele önümüzdeki günlerde daha da güçlenecek, sivil ve resmi faşist milislerin işgali mutlaka kırılacaktır.

Rize'de devrimci mücadele

Faşist diktatörlüğün baskı ve tehditlerine rağmen yükseliş içinde olan Rize'deki devrimci mücadeleye, revizyonizmle güçlü bağları olan ortayolcu gruplar zarar vermektedirler.

Proleter devrimci hareketin Rize'de günden güne olan gelişimine tahammül edemeyen küçük-burjuva gruplar, oklarının sivri ucunu proleter devrimci harekete çevirmektedirler. Bunların başında "KSD" gelmektedir. "KSD"liler, Halkın Kurtuluşu taraftarlarının yazdıkları sloganları, faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerinden daha önce silmektedirler. Ama öte yandan faşistlerin sloganlarını silmekte o kadar acele etmemektedirler. "KSD" bu sakat anlayışı derneklerde de sürdürmektedir. RİY-DER ve Halkevi'ni kendi tekkesi haline getirmiştir. Bu derneklerde "KSD" dışındaki siyasetler konuşturulmamaktadırlar.

Bugünlerde, Rize'deki iki yıllık Eğitim Enstitüsündeki faşist işgali kırma mücadelesi yoğun bir şekilde sürmektedir. Halkın Kurtuluşu taraftarları kararlı bir şekilde bu mücadelenin ön saflarında yer almaktadırlar. Ama "KSD" ve "Devrimci Yol" taraftarları grupçu bir anlayışla, Eğitim Enstitüsü Yurduna yalnız kendi arkadaşlarını almaktadır. Bu kaçınılmaz olarak diğer illerden gelen yoksul arkadaşların; okulu bırakıp geri dönmelerine neden olacaktır. Bu objektif olarak faşist işgale karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır.

"KSD"lilerin Halkın Kurtuluşu siyasetinin yayılmasını önlemeye çalıştıkları alanlardan biri de Rize Lisesi'dir. Onlar bu sakat anlayışları yüzünden lisede gazetemizin satılışını engellemeye çalışmaktadırlar. Engelleyemedikleri zaman okul müdürüne şikayet ederek müdür vasıtasıyla engellemeye çalışmaktadırlar. Müdür "Kurtuluş"un satılışına ses çıkarmazken Halkın Kurtuluşu'nun satılmasını engellemeye çalışmaktadır. Ama ne yazık ki, müdür de bütün bunları "devrimcilik" adına yaptığını iddia etmektedir. Bunun devrimcilikle bir ilgisi yoktur.

RİZE'DEN
HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLİK

ÇAĞRI

YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLÜ VE MİLİTAN MÜCADELESİ !

"GENÇLİK GECESİNE KATIL"

TARİH: 3 HAZİRAN 1978
SAAT : 21.00
YER : YÜKSEL SİNEMASI CEYHAN

YDGF, faşist-feodal eğitimi yaygın ve güçlü bir

ANKARA YDGD'nin Kampanya faaliyetleri

YDGF'nin ülke çapında açtığı faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasına Ank. YDGD, Altındağ- YDGD, Bademlidere-YDGD ve ANOD bir bütünlük içerisinde omuz verecekler.

Ankara-YDGD ağırlıklı olarak Ortaöğretimli (ANOD) arkadaşların sürdürecekleri ve büyük görevler yüklendikleri bu kampanyaya önderlik etmeyi ve bu kampanyayı yarı-sömürge, yarı-feodal düzenin teşhirine yönelik yaygın propaganda ve ajitasyonla birleştirmeyi kendisine temel almıştır.

Bu kampanyanın başlaması ile birlikte Ankara-YDGD, 40.000 bildiri bastırmış ve tüm Ankara'da 20.000 kadarını çok kısa bir sürede geniş bir şekilde dağıtmıştır. Ankara çapında faşist-feodal eğitimi teşhir ve gençliğin somut taleplerini içeren yazılamalar yaygın bir şekilde yapılmaya başlandı.

Ortaöğrenimli arkadaşlarımız, ANOD önderliğinde okulların kapanış günü forumlar, sınıf toplantıları, ve en geniş kitleyle faşist-feodal eğitimi lanetleyen sloganlar haykırarak okulları terketmişler ve belli bölgelere kadar yürümüşlerdir. Ayrıca okulların çevrelerine geniş yazılamalar yapılmış ve her birimde faşist-feodal eğitimi teşhir eden, ÜASS'nin aldatmacasını ortaya koyan bildiriler dağıtılmıştır.

Ankara-YDGD bu kampanya ile birlikte çıraklara yönelik çalışmalar yürütecek, çırakların yoğun olduğu bölgelerde yazılama, afiş, gazete satışı ve yaygın bir propaganda faaliyeti örgütleyerek bu kampanyanın başında emekçi gençlikle bütünleşmeyi ve emekçi gençlik bürosu oluşturmayı kendisine bir görev olarak kabul etmiştir.

Ankara-YDGD, bu kampanyayı, en geniş Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin uzun bir süredir işgal altında olan okullarındaki faşist işgali kırmak mücadelesiyle birleştirecek ve onları bu mücadeleye seferber etmeye çalışacaktır.

Ankara-YDGD faşist-feodal eğitimi protesto kampanyası süreci içinde şu görevleri üstlenecektir:

* Semtlerde kahve toplantıları düzenlemek (toplantılarda kampanyanın amaçları anlatılacak)
* Pazar yerlerinde, en geniş halk kitlesinin olduğu yerlerde, okullarda, semtlerde sürekli gazete satışını örgütleyerek, bir yandan faşist-feodal eğitimi teşhir ederken diğer yandan somut taleplere sahip çıkan en geniş propagandayı örgütlemek.
* Dernekte, tüm birimlerde seminerler düzenlemek, seminerlerde üyeleri, faşist-feodal eğitim konusunda aydınlatmak, halk için eğitimi kavratmak, kampanyanın hedefleri ve yerine getirilecek görevlerin neler olacağını kavratmak. Ayrıca Ankara çapında demokratik kuruluşlarla ilişkiye geçerek bir panel düzenlemek.
* DEV-GENÇ, DEV-GÖR ve diğer demokratik kuruluşların faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasını desteklemelerini sağlamak için ilişkileri geliştirmek.
* Ankara YDGD, TMGT, SBF Yurdu, Hacettepe Yurdu, ANOD gibi yerlerde Danışma Büroları oluşturmak. Bu bürolar aracılığıyla dışarıdan gelen arkadaşların kalacak yer, yemek sorunlarının halledilmesi (yurtlarda boş yerler bulunması, evlerde yer bulunması, misafirhane ve lokantalarla ilişkiye geçilmesi) için uğraşmak.
* Propagandayı daha da yoğunlaştırmak için afiş, bildiri, yazılama, el ilanları, duvar gazeteleri ve pankartlar yapılıp merkezi yerlere asılması
* Kampanyanın giderlerini karşılamak için bağış toplamak, bunu en geniş propagandayla birleştirmek.
* Kampanya süresince her hafta kampanyanın değerlendirilmesini yapmak, ailelerle ve öğrenci velileriyle ilişkiye geçilerek bu çalışmaların kavratılması ve kampanyaya desteklerinin sağlanması.
* Bu kampanya süresince en geniş kitleyle kalıcı bağlar kurmak, onları YDGD üyelik tabanında toplamak, YDGD üyeleri arasında bağları pekiştirmek

Bütün bunların yanı sıra çıkarılan gerici engellemelere rağmen bir miting ve gece yapmayı düşünüyoruz. Mitinge ve geceye en geniş katılımı sağlamak için şimdiden yoğun bir propaganda faaliyeti örgütleyeceğiz.

ANOD YDGF'nin kampanyasına aktif bir şekilde katılıyor

Ankara ortaöğrenim gençliğinin merkezi mesleki örgütü ANOD, YDGF'nin Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in 30. sayısında belirttiği ve YDGF Başkanı'nın "ÜASS TEŞHİRİ ve HERKESE YÜKSEKÖĞRENİM HAKKI" ile ilgili açıklaması esas alınarak YDGF ile yaptığımız görüşmelerde, Federasyonun önerilerinin ışığında faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasına aktif bir şekilde katılıyoruz ve bu çalışmaları sürdürüyoruz.

Faşist-feodal eğitimin teşhiri kampanyasına sözlü propaganda ve yazılamalarla birlikte ortaöğrenim birimlerinde başladık. Bu öğretim döneminin sonunun yaklaşması bir kısım kitlede gevşekliği, pasifizmi, yılgınlığı getirirken, sıcak mücadele içerisinde aktif olarak yer alan bir kısım kitlelerle faşist-feodal diktatörlüğe ve onun faşist-feodal eğitim sistemine karşı kinin, nefretin artmasını getirdi. Çünkü mücadelenin aktif unsurları ve bu mücadeleye çekebilen tüm kitlenin ders durumu ya kısmen ya da tamamen kötü. Zaten ders çalışma olanakları kısıtlı olan, çalışsa bile faşist-feodal ideolojiyle dolu olan ders kitaplarından bir şey anlamayan ve özellikle yurtsever olan kitle yine bu faşist-feodal eğitim sisteminin uygulayıcıları faşist idareci ve öğretmenler tarafından gerek dersten gerekse devamsızlıktan sınıfta bırakılmışlardır. Ve bu yüzden zaten sınıfta kalan ve derslerde başarısız olan, öte yandan sınıfı geçse, okulu bitirse de üniversiteye giremeyeceğinin bilincinde olan, iş bulamayan gerek şimdi, gerek okul bitince zorunlu olarak açlık ve sefaletin içinde olan ortaöğretim gençliği faşist diktatörlüğe karşı bir kin ve nefret duymaktadır. Ve biz de bu kitlelere sınıf mücadelesini anlatarak, faşist diktatörlüğü ve eğitim sistemini teşhir ederek, faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasının daha aktif yürütebiliyoruz.

Ankara'daki ortaöğrenim birimlerinin çoğunda faşist - feodal eğitimi protesto amacıyla forumlar gibi eylemlerle sınıflarda yapılan protesto konuşmalarıyla faşist-feodal eğitim protesto edildi. Fakat protesto kampanyasının başladığında öğretim döneminin sonuna gelmiş olmamız bu çalışmaları belirli ölçülerde aksattı, en geniş kitleyi kapsamasını engelledi. Bu çalışmalarımız esas olarak kurslar döneminde de sürecek. Ve ÜASS'nın yapıldığı gün Ankara YDGD ile düzenlenmesi düşünülen Gençlik Gecesi ve genel protesto eylemleriyle sona erecek. Biz esas olarak faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasının daha geniş değerlendirmesini kampanya sonunda gazetemize ileteceğiz. Tüm ortaöğrenim gençliği ve tüm ortaöğrenim dernekleri YDGF'nin açtığı faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasına aktif bir şekilde katılmalıdır.

KAHROLSUN FAŞİST-FEODAL EĞİTİM - YAŞASIN HALK İÇİN EĞİTİM !

YAŞASIN YDGF !

YAŞASIN ANOD !

ANKARA ORTAÖĞRENİMLİLER DERNEĞİ (ANOD)

Eskişehir liseli gençliği çeşitli eylemlerle faşist-feodal eğitimi protesto etti

Eskişehir'deki çeşitli liselerde EYDGD ve LİSE-DER taraftarı öğrencilerin önderliğinde YDGF'nin kampanyasının bir parçası olarak faşist-feodal eğitim protesto edildi. Yoğun teşhir ve propaganda faaliyetleri kitlevi eylemlere dönüştürüldü.

ESKİŞEHİR CUMHURİYET LİSESİ, KIZ MESLEK LİSESİ, TİCARET LİSESİ, ANADOLU LİSESİ VE AKŞAM DEVRİM ORTAOKULUNDA

Eskişehir'deki bu liselerde YDGF'nin açmış olduğu faşist-feodal eğitimi protesto kampanyası çerçevesinde geniş bir imza kampanyası açılmış, okuldaki kitleye "Faşist-Feodal Eğitim" konulu seminer verilmiş ve öğrenci gençliğin taleplerini haykıran pullar yapıştırılarak okulların çeşitli yerlerine "LİSELİ ARKADAŞ" başlıklı duvar gazetesi asılmıştır.

Okul öğrencileri, "Herkese Yüksek Öğrenim Hakkı, Kahrolsun Faşist-Feodal Eğitim, Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" gibi sloganlar haykırarak faşist-feodal eğitimi protesto etmiştir.

EYDGD VE LİSE-DER TARAFTARI CUMHURİYET, KIZ MESLEK ANADOLU VE AKŞAM DEVRİM ORTAOKULU ÖĞRENCİLERİ

ESKİŞEHİR ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ VE MOTOR MESLEK LİSESİNDE

YDGF'nin açmış olduğu kampanyaya Endüstri Meslek ve Motor Meslek Lisesi öğrencileri de katıldılar. Faşist-feodal eğitim sistemini protesto kampanyası güçlü bir kitle eylemi haline dönüştürüldü. Kampanya, önce okul öğrencilerine faşist-feodal eğitim konulu seminer verilerek açılmış oldu. Daha sonra okul için de imza kampanyası açılarak, tüm kitlenin faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasına katılmasına çalışıldı. Okul içinde öğrenci gençliğin taleplerini haykıran pullama çalışmaları yapılarak, okulun öğrencilerinin göreceği yerlere Liseli Arkadaş başlıklı duvar gazetesi asıldı. Yapılan çalışmalar maddi bir güç haline getirilerek 18 Mayıs Perşembe günü Amerikan bayrağı, gerici ders kitapları yakıldı. Kitle hep bir ağızdan Kahrolsun Faşist-feodal Eğitim, Herkese Yükseköğrenim Hakkı, Üniversite Sınavları Kaldırılsın, Faşizme Ölüm Halka Hürriyet, Halkın Kurtuluşu Engellenemez gibi sloganları haykırarak gerici faşist-feodal eğitim sistemini protesto etti.

EYDGD VE LİSE-DER TARAFTARI ENDÜSTRİ MESLEK MOTOR MESLEK ÖĞRENCİLERİ

Açıklama

Liseli arkadaşların gönderdikleri faşist-feodal eğitimi protesto eylemlerinin haberlerinde "kitap yakma" eylemine yaygın bir şekilde başvurulduğu görülmektedir.

Proleter devrimciler hangi nitelikte olursa olsun kitapların yakılması şeklindeki bir eyleme başvurmazlar. Böyle bir eylem biçimini reddederler.

Bilinmeden başvurulduğuna inandığımız böylesi bir eylem terk edilmelidir.

Açıklama

Taraftarlarımızın ve okuyucularımızın yoğun ilgisi sonucu elimizde çok mektup birikti. Bunları özetleyerek de olsa yayınlamak mümkün olmamaktadır.

Yayınlayamadığımız mektupların bir kısmını önümüzdeki sayılarda yayınlayacağız.

Mektupların tümünü yayınlayamıyoruz diye okuyucularımız bize çevrelerinde olup bitenleri, verilen mücadeleleri iletmeme yoluna gitmemelidirler. Mektuplar, gazetemizi hayata bağlamakta, deney ve tecrübelerini artırmakta ona güç katmaktadır. Okuyucuların bu yoğun desteği, gazetemizin her zamanki ihtiyacıdır.

protesto kampanyasını şekilde sürdürüyor

İYDGD, faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasını sürdürüyor

YDGF'nin açtığı yurt çapında "FAŞİST-FEODAL EĞİTİMİ PROTESTO KAMPANYASI" İstanbul'da da canlılığını koruyor. Kampanya, özellikle liseli gençlik yığınları üzerinde yoğunlaştı ve liseli gençlik kampanya çalışmalarında aktif rol aldı. Kampanya açıldığı andan itibaren liselerde faşist-feodal eğitimi teşhir eden forumlar, sınıf toplantıları vs. eylemler gerçekleştirildi. Geniş bir şekilde bildiri dağıtıldı. Bütün liselerin önü ve duvarlar faşist-feodal eğitime ve faşist diktatörlüğe kin kusan, gençliğin acil ve temel taleplerini içeren yazılar ve duvar gazeteleri ile donatıldı.

Liseler kapanmadan önce kampanyanın giderlerini karşılamak için bağış toplandı ve düzenleyeceğimiz, "Faşist-feodal Eğitime Karşı Mücadele Gecesi" biletleri satıldı. Liselerle toplantı yaparak yaz faaliyetlerine hazırlanma ve kampanyayla birleşme çalışmalarını gözden geçirdik. Şimdiye kadar yaptıklarımızı değerlendirdik, hatalarımızı tespit ettik ve önümüzdeki günlerdeki çalışmalarımızı programladık.

Buna göre liseli gençlik yığınlarına yönelik yazılı ve sözlü ajitasyon-propagandayı karne dağıtım günü ve bütünleme kurslarında da sürdüreceğiz. Kampanyayı liseli gençliğin yaz faaliyetleriyle birleştirmeye, emekçi gençlik ve özellikle çırak yığınlarına kavratmaya çalışacağız. Emekçi gençliğin özellikle yoğun bulunduğu semtlerde ve sanayi sitelerinde canlı bir çalışma sürdüreceğiz.

Kampanya açık olan yüksekokullarda da sürdürüldü. Her yüksekokul sözlü ve yazılı propagandalarında kendi somut sorunlarını ve acil taleplerini öne çıkardı, kampanyayla birleştirdi. Bazı yüksekokullar yönetmelik, sınav sistemi vs. gibi somut sorunlarıyla ilgili pul bastırdılar, bildiri dağıttılar ve duvar gazeteleri hazırladılar. Okul önlerine ve duvarlara yazılar yazıldı. Yüksekokullarda faşist-feodal eğitimi teşhir ve buna bağlı olarak bağış toplama çalışmaları sürüyor.

İstanbul'daki eğitim enstitüleri yeni açıldı. Kayıtların açılması ile devrimcilerin daha da güçlendiği Atatürk Eğitim açılmadan bir gün önce faşistlerce yakılmak istendi. Eğitimli arkadaşlar, kampanyayı faşist işgali kırma mücadelesiyle birleştirecekler, faşist yuvaların dağıtılması talebini öne çıkaracaklar. Bu konuda şimdiden afişleme ve duvar yazılaması yapıldı.

Kampanya çalışmalarımız esas bundan sonra yoğunlaşacaktır. Kampanyanın afişlerini gençliğin ve emekçi halkın bulunduğu her tarafa yapıştıracağız. Şehrin çeşitli yerlerine kampanya pankartları hazırlayacak ve asacağız. Gazete satışlarını sıklaştıracak, ajitasyonlarda faşist—feodal eğitimin teşhirine ağırlık vereceğiz. Semtlerde, kahvelerde ve tek tek evlerde faşist-feodal eğitimi teşhir edici konuşmalar yaparak, faşist-feodal eğitimin gerçek yüzünü kitlelere göstereceğiz, kampanyanın giderlerini karşılamak için bağış toplayacağız.

Üniversite sınavına katılmak için İstanbul'a onbinlerce liseli genç gelecek. Onlara yardımcı olmak amacıyla derneklerde danışma büroları açacağız. Bu konuda İstanbul'a gelen en geniş kitlenin yatacak yer, yemek ve diğer ihtiyaçlarını karşılamayı amaçlıyorduk. Fakat İstanbul'da bir çok yurdun faşistlerin işgalinde olması veya kapalı olması nedeniyle bunu tam olarak gerçekleştiremeyeceğiz. Danışma büroları arkadaşların evlerinde kaç kişiyi misafir edebileceklerini tespit ederek, diğer illerden gelen YDGD tabanına hangi yurtlarda, otellerde yatabilecekleri, ve nerelerde ucuz yemek yiyebilecekleri ve diğer konularda yol gösterecektir. Danışma büroları Aksaray Liseliler Birliği'nde, AYDID'ta, İstanbul Yurtsever Devrimci Giyim İşçileri Derneği'nde ve o zamana açılabilirse İYDGD ve Kadıköy YDGD'de açılacaktır.

Kampanyayı eğitim sömürüsü üzerinde de sürdüreceğiz. İstanbul'da birçok özel dershanede binlerce genç, ailesinin dişinden tırnağından artırdığıyla üniversite kurslarına gidiyor. Kurs kitlelerine de faşist-feodal eğitimi teşhir edeceğiz. Ayrıca Yurtsever Devrimci Öğretmen arkadaşlarla birlikte üniversite sınavına hazırlanan ve ihtiyacı olan arkadaşlara kurs hazırlıyo—

Dev.Sa.9

ALB, YDGF'nin faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasını sürdürüyor

YDGF'nin açtığı faşist-feodal eğitimi protesto kampanyasına ALB olarak katıldık. Kampanyadan önce propaganda ve ajitasyon araçlarımızı tespit ettik. (Yazı, duvar gazetesi, bildiri, sınıf toplantıları, forum, boykot, yürüyüş) Bu kampanyadan sonra hedeflerimizide şöyle tespit ettik. (Kitle bağlarımızın gelişmesi-nicel ve nitel olarak bir artış. Eğitimin gerçek yüzünü en geniş öğrenci kitlelerine teşhir etmek) Çalışmalarımızı 2 ayrı kesime ayırdık. 1.dönemde (1.haftada) esas olarak yazılı ve sözlü propaganda yürütülecek, ön hazırlık çalışmaları yürütülecekti: Bu süreçte 20 kadar liseye bildiri dağıtıldı (3000 adet), yazıya çıkıldı, 10 duvar gazetesi asıldı, genel bir toplantı yapıldı, 60 kişi katıldı, tek tek her birim faşist-feodal eğitimi tartıştı, sınıf toplantıları yapıldı. Kişisel olarak sözlü propaganda yapıldı. 2.dönemde ise bu çalışmaların sonucunda kitle potansiyeline göre hangi eylemleri gerçekleştirebileceğimiz tartışıldı ve Koca Mustafa Paşa'da 150 kişilik bir kitleyle yürüyüş yapıldı. Şehremini Lisesinde forum yapıldı. Kampanya, bilet satışı ve bağış toplamak şeklinde hâlâ sürdürülmekte. Bu kampanya sonucu 2000 kişiye propaganda ve ajitasyon yapıldı, faşist-feodal eğitim teşhir edildi. Yüksek Öğrenim Hakkı", "Parasız Eğitim" özellikle kitlelerin somut talebi olduğundan ilgiyle karşılandı.

Tüm bu kampanyalar sonucunda kitle bağlarımız gelişti, nicel olarak artış, kampanyaları aktif olarak yürüten arkadaşlarda nitel olarak yetkinleşme ve gelişme kendini gösterdi. Fakat önderlik meselesini hayata geçirmede yetersiz kalındı. Doğru bir kitle çizgisi izlenemedi.

Aksaray bölgesinde liselerde faşistlere karşı verilen fedakar ve militan mücadele sonucu özellikle Şehremini Lisesi, Vefa Lisesi, Sultanahmet Endüstri ve Meslek, Pertevniyal gibi liselerde faşistler kitlelere teşhir edilip tecrit oldular. Devrim ve karşı devrim ilişkisinde ağır basan yön devrimci güçlerdi.

Genel olarak kitlelerin somut akademik-demokratik sorunlarına sahip çıkılıp, çözümü doğrultusunda çalışılmadı. Bunun nedeni ise belli bir dönem örgütsüzlük daha sonra kampanyaların arka arkaya gelmesi bu meseleye eğilinmemesine neden oldu. Örneğin okullardaki polis karakollarına karşı hiç bir tavır alınmadı. Meslek liselerinin somut sorunlarıyla hiç ilgilenilmedi. Fakat "öğrenim özgürlüğü iş ve can güvenliği" talebine sahip çıkıldı ve bununla ilgili birçok okulda eylem yürütüldü. Bunun dışında bazı liseler kendi somut sorunları doğrultusunda mücadele yürüttüler.

Diğer bütün siyasetlerin etkiledikleri yurtsever demokrat kitleyle birleşemedik. Ortayolcuların tavırlarını, siyasetlerini yeterince teşhir edemedik. Örneğin bir Vefa'da (akşam-gündüz) Pertevniyal'de yılgınlığa kapılmaları, pasifizmi seçmeleri onların mücadeleye nasıl önderlik ettiğini açıkça ortaya koyuyor. "Eylemde Birlik, Ajitasyon ve Propagandada Serbestlik" ilkesini hayata geçirmeye çalıştık. Belli dönemlerde Devrimci Gençlik'e tavizler verildi, bu ayrıca bir hataydı.

Öğretmen-veli-öğrenci-halk dayanışmasına belli bir perspektifle bakmıyorduk. Bunu ancak tek tek liselerde belli ölçülerde başarıya ulaştırdık. Örneğin: Vefa'da öğretmenlerin atılmasını protesto etmek için velilerle birlikte boykota gidiliyor. Pertevniyal'de arkadaşların atılmasını engellemek için öğrenci ve veliler Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gidiyorlar. Sağmalcılar'da öğrenci-öğretmen ve veli dayanışması oldukça perçinlenmişti. Şehremini Lisesi öğrencileri 1 ay velileri ile birlikte okula geliyorlardı ve faşistlere karşı mücadele veriyorlardı.

Genel olarak programlı bir eğitim çalışması yoktu. Birimlerdeki toplantılar, seminerler düzenli ve disiplinli bir şekilde geçmiyordu. Bunun sonucunda siyasetimizi geniş kitlelere götürme olanağı bulamadık. Siyasi ve ideolojik hattımızı kavratmada yetersiz kalındı.

A L B
AKSARAY LİSELİLER BİRLİĞİ

Gençlik, hayatın her alanında faşist-feodal ideolojiyi mahkum ediyor.

Ülkemizde, gençlik kitlelerinin faşist diktatörlüğe ve onun faşist-feodal eğitim sistemine karşı yürüttüğü mücadelenin köklü bir geçmişi vardır. Bu gelenek, bugün hayatın her tarafına yayılmakta ve gençlik kitleleri tarafından yaşatılmaktadır.

Günümüzde gençlik kitlelerinin faşist-feodal ideolojiyi mahkum etmesi ve devrimci ideolojiyi benimsemesi daha hızlı bir şekilde yayılmaktadır. Ve bu hayatın her alanında rahatça gözlenmektedir. Aşağıda bir ortaokul öğrencisinin kompozisyon dersinde genç kuşağın görevleri üzerine yazdığı yazıyı yayınlıyoruz:

"Çağımızda dünya işçilerinin ezilmişlikten, emperyalist sömürü boyunduğu altından kurtulması için, kendi çıkarlarımızı ön planda değil de, halkımızın çıkarlarını ön planda tutmalıyız. Bizler, şimdiki emperyalist sömürünün, emperyalist baskının boyunduruğu altında bulunan dünya işçilerinin bir parçasıyız. Geleceği bu sömürüden kurtarmak için, geleceğin genç kuşakları olan bizler, önce ailemizden, çevremizden, bölgemizden ve yurdumuzdan başlayıp, dünya ezilen işçilerini emperyalist yağmadan kurtarmak için kendimizi yetiştirip mücadele etmeliyiz. Ancak bir devrimcinin bu görevleri yapması için de önce kendisini Marksist-Leninist bir tarzda yetiştirmeli ve kitleyi Marksist-Leninist tarzda yetiştirip hedeflerini, yani devrimin önünde bulunan engelleri göstermelidir. Ve kitleyi o nokta üzerine yönlendirmelidir.

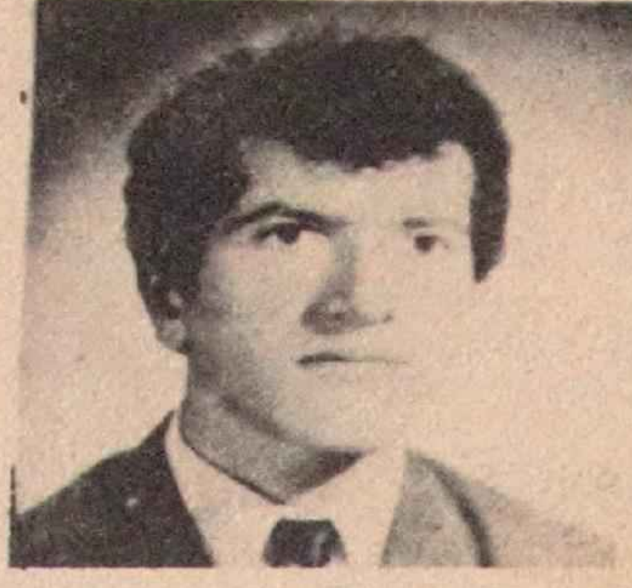
"Bugün Türkiye'deki genç kuşağa ve duruma bakıyoruz ki, Türkiye'de bir genç kitlesinin uyanması, kitleyi bilinçlendirmesi ve Marksist-Leninist bir parti kurulması için ilk adımlarını atıyor. Fakat bu henüz yeterli değil. Bizler bugün dünya geneline baktığımız zaman daha çok bir uyanış vardır. Örneğin, işçilerin 1 Mayıs alanlarında, yürüyüş ve miting alanlarında kızıl bayrakları daha da göklere çıkarması, milyonlarca insanın haykırışı ve faşizme karşı daha da artan kinin gösterilmesi, geleceğe birer hazırlanmadır. Bugünkü öğrenci gençliğe, işçi, köylü gençliğe baktığımızda kendilerini yeni yeni Marksist-Leninist bir tarzda eğitmek için geleceğe umutla bakıyorlar.

"Bugünkü ezilen ve sömürülen insanların uyanışı ve bir avuç haine karşı içlerinin kin ve nefretle dolması, halkımızın geleceği için aydınlık günlere kavuşmasının bir hazırlanmadır. Ancak bizler ve tüm dünya işçilerinin geleceğe hazırlanması için yalnız teorik değil de, pratikte de kendimizi yetiştirmek lazımdır. Bugün Türkiye'nin durumuna baktığımızda daha da öncesine göre 1 Mayıs alanlarında, yürüyüşlerde ve mitinglerde "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" diye kızıl bayrakları daha da yükseklere çekiyorlar. Bu bize gösteriyor ki, tarih bizi umutla bekliyor. Fakat halkımıza bu sömürü dünyasından kurtulmanın Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacağını anlatmalıyız. Tarih bize gösteriyor ki, halkın mücadelesi zaferle sonuçlanacaktır."

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK *HALKIN KURTULUŞU gazetesinin ücretli ekidir. SAHİBI: TEOMAN GORAL" SORUMLU YAZIIŞLERI MUDURU: VELİ YILMAZ*
"YÖNETİM YERI: PIYERLOTI DIZDARİYE MEDRESESİ SOKAK 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLITAŞ-ISTANBUL BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET

İlhan Emre ve Mehmet Özpolat Yoldaşlar Antepte Direnmenin Destanını Yazdılar





8 Haziran 1976 günü, faşist diktatörlüğe karşı boyun eğmeden ölmenin, direnmenin destanını yazan İLHAN EMRE ve MEHMET ÖZPOLAT yoldaşlar Türkiye halkı ve halk gençliğinin mücadelesinde yaşıyorlar.

Faşist diktatörlüğün bini aşkın asker ve polisinin, tankıyla, zırhlı birlikleriyle sardığı evde teslim olmadan ölmenin, komünist onuru korumanın, direnmenin en iyi örneğini veren yoldaşlarımız Antep halkının önderi örnek proleter devrimcilerdi.

Ve faşist diktatörlük halkın önderlerini, proleter devrimcileri katletmek için sardı yoldaşların kaldığı evi "Teslim olun" çağrısına silahlarını ateşleyerek cevap verdi yoldaşlarımız ve tam 26 saat direnerek faşist diktatörlüğe karşı, halka ve devrime bağlılığın en yüce örneğini verdiler, baş eğmeden ölmenin destanını yazdılar ve bu destanda proletaryanın kararlılığı simgeleşti.

İLHAN EMRE ve MEHMET ÖZPOLAT yoldaşların ölümlerinin bu 2.yılında faşist diktatörlük ne Antep halkının ne de Türkiye halkının yükselen mücadelesini engelleyemiyor. Halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi daha da güçlenerek yükseliyor ve yoldaşlarımız mücadelenin en önünde bir bayrak olarak Türkiye halkının kalbinde yaşıyorlar.

YAŞASIN ŞANLI ANTEP DİRENİŞİ!

Sinan, Kadir ve Alpaslan, mücadelemizde yaşıyorlar







Üç yoldaş; SİNAN CEMGİL, KADİR MANGA ve ALPASLAN ÖZDOĞAN, 31 Mayıs 1971 günü, Kürecik Amerikan Radar Üssünü vurmaya giderken Adıyaman'ın Gölbaşı ilçesi İnekli köyü yakınlarında faşist diktatörlüğün jandarmaları tarafından pusuya düşürülerek alçakça katledildiler.

Halka ,devrime ve yoldaşlara bağlılık, devrimci kararlılık,yiğitlik ve kahramanlığın temsilcisi olarak NURHAK'ta elde silah çarpışan yoldaşlarımız, tüm revizyonist, reformist, oportünist vb. görüşleri pratik mücadelenin ateşinde mahkum ederek, ateşli silahların nasıl kullanılacağını gösterdiler. Ve onlar bugün mücadeleleriyle halkımızın mücadelesinin en önünde birer isyan bayrağı olarak dalgalanıyorlar.

Ölümlerinin 7.yıldönümünde SİNAN, KADİR ve ALPASLAN yoldaşları saygıyla anıyoruz.

İbrahim Kaypakkaya İstanbul Kartal ve Adana Karşıyaka Lisesinde anıldı

Kartal Lisesinde İbrahim Kaypakkaya, yapılan bir forumla anıldı. Halkın Kurtuluşu taraftarı gençler İbrahim Kaypakkaya'yı anma çalışmalarına bir hafta önceden başladılar ve bu çalışmaları Gençlik Birliği ile birlikte sürdürdüler. Okulda yapılan forum and içilmesiyle son buldu.

Yapılan çalışmaları, "Devrimci Yol" taraftarları, İGD'li ve TİP'li sosyal-faşistler ile birlikte baltalamaya çalıştılar. Fakat bunu başaramadılar. Teşhir ve tecrit oldular.

Adana Karşıyaka Lisesi'nde İbrahim Kaypakkaya anıldı. Eylemin güçlü bir şekilde yapılmasını sağlamak için Halkın Kurtuluşu taraftarları ve Yurtsever Gençlik taraftarları iki gün öncesinden " Devrimci Yol" taraftarlarına, eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi ışığında öneri götürdüler. "Devrimci Yol"cular buna yanaşmadılar ve eylem yapılırsa saldıracaklarını söylediler. Bunun üzerine kendilerine bunun ancak faşist diktatörlüğe yarayacağı anlatıldı. Son gün yapılan öneriyi de aynı şekilde cevapladılar.

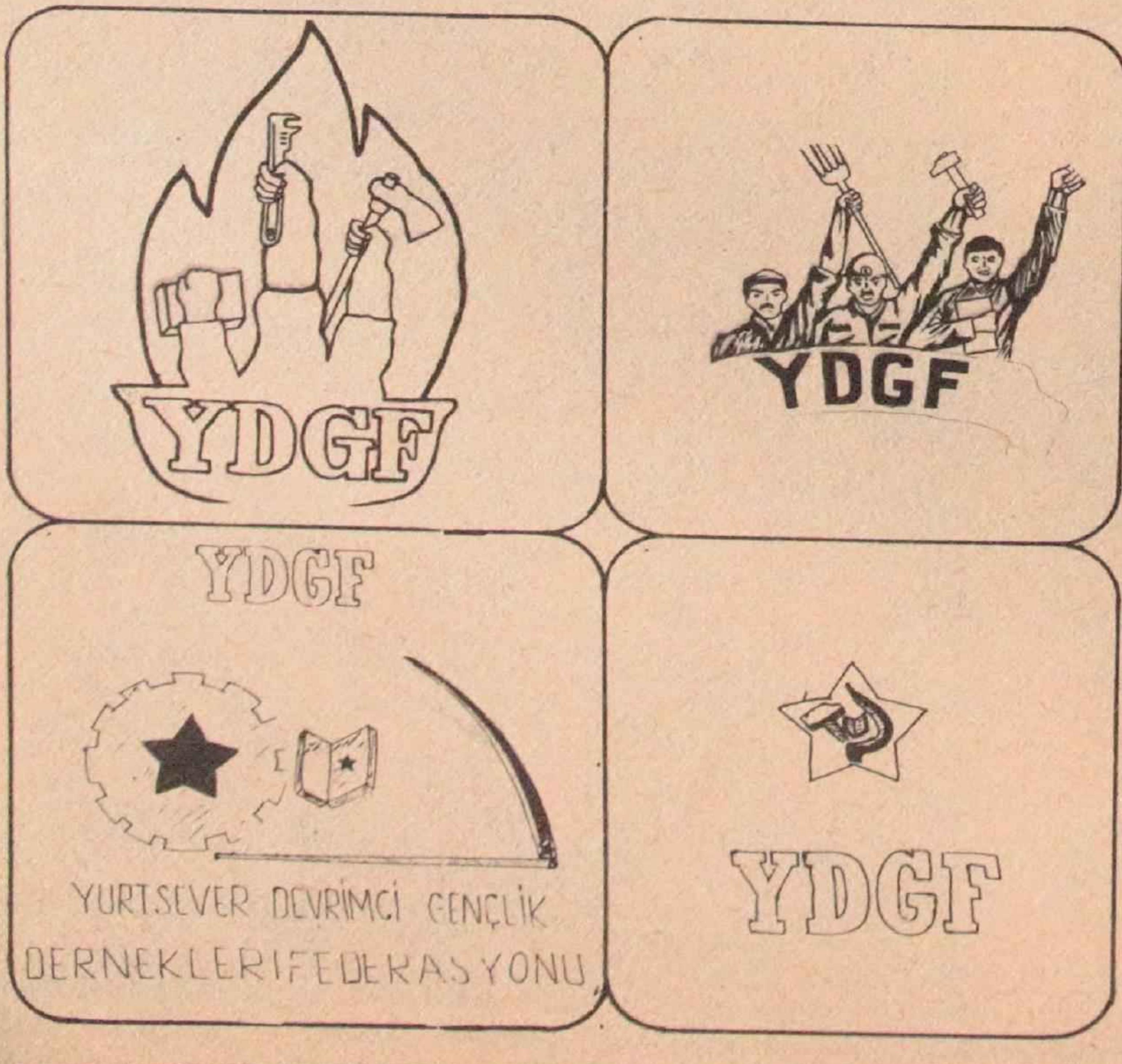
18 Mayıs günü, İbrahim Kaypakkaya'nın anılacağını, sosyal-faşistler müdüre (müdür de sosyal-faşisttir) haber vermişler. Müdür, bunun üzerine öğrencileri sınıflardan çıkarıp evlere gitmelerini söyledi. Bunun üzerine çıkışta toplanarak forum yapıldı. "D.Yol"cular, sosyal-faşistlerle birlikte ayrı bir forum yaptılar. And içip dağıldılar. Forumda Yurtsever Gençlik taraftarı bir öğrenci, 18 Mayıs'ın önemini anlatan bir konuşma yaptı. Daha sonra konuşan Halkın Kurtuluşu taraftarı bir arkadaş 71 hareketinin değerlendirmesini yaptı. Daha sonra and içerek dağılındı.

Forum dağıldıktan sonra İGD, SGB ve "D.Yol" culardan oluşan 40-50 kişi Halkın Kurtuluşu taraftarı 4 arkadaşa saldırdılar, birisinin burnu kırıldı.

Hüseyin Cevahir'i anıyoruz

Ezilen Kürt ulusundan bir devrimci olan Hüseyin Cevahir, 1 Haziran 1971 günü faşist diktatörlük tarafından Maltepe'de kaldığı evde sarılarak katledildi. Ölümünün 7.yılında onun; fedakarlık, kararlılık ve dürüstlüğünü kendimize örnek alarak saygıyla anıyoruz.

YDGF amblemçalışmalarından örnekler



Hacettepe ve Beytepeli Devrimciler:

Devrim şehitlerini anma günleri mücadelenin yükseltildiği günler olmalıdır

Biz, Hacettepe ve Beytepeli Halkın Kurtuluşu yolunda yurtsever, devrimciler, Fevzi Aslansoy yoldaşın ölüm yıldönümü olan 18 Mayıs'ta yoldaşımızı anmak için çeşitli eylemler düzenledik. Bu eylemlerin daha sağlıklı geçmesi için şu ilkeleri temel aldık:

1) Anma günlerini, faşist diktatörlüğe korkunun salındığı günler haline getirmeliyiz.

2) Yoldaşlarımızı anmayı bir gelenek haline getirmeliyiz.

3) Düzenlenen eylemler içerisinde, en geniş kitlenin eğitilmesi için dikkat göstermeliyiz.

4) Sempatizanları geliştirip yetkinleştirmeye çalışmalıyız.

Bu ilkeler ışığında Fevzi yoldaşı, 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü tarafından katledilen İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için, 18 Mayıs günü Hacettepe ve Beytepe Kampusunda forum düzenledik.

Merkez kampusundaki forum olaysız geçerken, Beytepe'de faşist yüzbaşı, kitlenin üzerine saldırdı ve konuşan arkadaşı almak istedi. Ancak kitleden gereken dersi de aldı. 5 günlük rapor alan yüzbaşı 21 arkadaşımızı tutuklattı.

Aynı günün akşamı bir de gece düzenledik. Hazırlık çalışmalarında 50'ye yakın arkadaş görev aldı. Gece, yaklaşık 2 bin kişinin Enternasyonal'i söylemesiyle başladı. Gecede YDGF adına da konuşma yapıldı. Hacettepe ve Beytepeli Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik adına yapılan konuşmada kısaca İ.Kaypakkaya hareketinin ideolojik-siyasi muhtevası ortaya konduktan sonra, İ. Kaypakkaya'nın işkencehanelerdeki direnişin bir simgesi olduğu belirtildi. Fevzi yoldaşın mücadelesinin anlatılmasından sonra konuşma "Fevzilerin bıraktığı bayrak bugün daha yukarılarda dalgalanıyor. O bayrak, bugün Parti Bayrağı olarak dalgalanıyor. Yolumuzu, halk savaşının kızıl ışıklı yolunu aydınlatıyor. Yolumuz halk savaşı, silahımız, Parti-Cephe-Ordu... Kahrolsun Faşist Diktatörlük" şeklinde son buldu.

Gece, militan bir ruh içinde sona erdi. Polisler, içeriye girmek istemelerine rağmen alınmadılar. Ayrıca gecede birtakım olumsuzluklar da oldu. Ama bunlar gecenin olumlu yanını gölgeleyecek nitelikte değildir.